

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 23, П'ЯТНИЦЯ, 9 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 23, FRIDAY, JUNE 9, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Перші три роки

Петро Часто

7 червня сповнилося три роки від дня інавгурації Президента Петра Порошенка. Три роки в наш динамічний, переповнений подіями час – це вже ціла епоха. Що вона означає для України? Яким є реальний баянс між досягнутим і не досягнутим країною? І чи можна, не відійшовши трохи далі від цього відтинку, об'єктивно визначити його зміст? Чи не слід виважено оцінку віддати історії? Вона ще ж не сказала остаточного слова навіть про Леоніда Кравчука, першого президента.

Але політика не чекає, для політиків це Порошенкове триріччя – добра нагода наелектризувати суспільну атмосферу передчуттями нових виборів. Як вдасться, то й позачергових. Принаймні – парламентських. А може, й не тільки. І вже раз-по-раз спалахують блискавки між протилежними наставленнями до П. Порошенка – від „найкращий“ до „найгірший“. При цьому йдеться про різне бачення тих самих фактів.

Близький до Президентської адміністрації політолог Віктор Уколов наголошує на тому, що драматична весна 2014 року переросла б у трагедію, якби українське суспільство, керуючись інстинктом самозбереження, не об'єдналося довкола П. Порошенка.

„...Фактично ми втрачали країну, – пише цей автор. – Зруйнована армія, пограбований бюджет, помножений на біль від втрат на Майдані і страх перед озброєною агресією. На казначейському рахунку – практично нулі. Силкові структури майже не визнають нову владу. Київ без міліції кілька тижнів. В Криму і на Донбасі тисячі зрадників міліціонерів, військових, есбеушників переходять на бік ворога... В умовах розгортання війни армія не мала головнокомандувача. Наказів виконувача обов'язки президента слухались через раз. Ззовні країна виглядала також без легітимно обраного керівника. Президент Янукович втік. Прем'єр-міністр Азаров втік. Міністри повтікали. Легітимною в країні залишалась тільки Верховна Рада. Призначений уряд також був не до кінця повносправним, бо міністра оборони, міністра закордонних справ, Голову СБУ і Генерального прокурора парламентові мав запропонувати президент, якого на той час не було... На початку з новообраним президентом у цьому драматичному протистоянні з Росією, за настільки невивідених умов і величезних завдань, нам майже вдалося добитися звільнення Донбасу. Кілька десятків тисяч захисників: нечисленні боєздатні залишки Збройних сил, Національна гвардія та добровольчі батальйони з переважно стрілецькою зброєю робили неможливе. Десятки міст та сіл поверталися під контроль України... Але в спину вдарила російська армія і на той час у наших військових практично не було шансів... Ситуація була врятована за рахунок тиску Заходу і Мінських домовленостей, організованих і підписаних Петром Порошенком. В результаті російські танки не увійшли в Маріуполь – наступ було зупинено, виникла лінія розмежування...“

(Закінчення на стор. 18)

Помер Кардинал Любомир Гузар

Св. п. Кардинал Любомир Гузар. (Фото: Департамент інформації УГКЦ)

31 травня, на 85-му році життя, після важкої недуги відійшов до вічності Блаженніший Любомир Кардинал Гузар, Архієпископ-емерит Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ).

Він народився 26 лютого 1933 року у Львові, де закінчив народну школу та першу класу гімназії. У 1944 році сім'я змушена була покинути Україну. У Зальцбурзі продовжив навчання в українській гімназії.

У 1949 році родина Гузарів переїхала до США. Середню освіту майбутній владика здобув у Малій духовній семінарії в Стемфорді, Коннектикат, потім студіював філософію в Колегії св. Василя, де в 1954 році одержав ступінь бакалавра.

Богословські студії відбув у Католицькому університеті Америки у Вашингтоні.

У 1958 році, як вихованець Великої духовної семінарії св. Йосафата, одержав ліценцію

ят богослов'я і був висвячений на священика для служіння в Стемфордській єпархії. У 1958-1969 роках був учителем і прелектором у семінарії св. Василя. У 1966-1969 роках служив у Кергонксоні, Нью-Йорк, як настоятель парафії Пресвятої Трійці, душпастир оселі „Союзівка“ Українського Народного Союзу і виховної оселі Спільки Української Молоді Америки в Еленвілі, Нью-Йорк.

В 1969 році переїхав до Риму для продовження богословських студій, які завершив доктором богослов'я в 1972 році. 2 квітня 1977 року був висвячений Патріархом Йосифом на єпископа і призначений архимандритом монастиря св. Теодора. У 1993

році повернувся на рідну землю,

служив духівником у Львівській духовній семінарії Святого Духа. У листопаді 1996 року призначений Єпископом-помічником Глави УГКЦ Мирослава-Івана Любачівського. 26 січня 2001 році вибраний Верховним Архієпископом УГКЦ.

21 лютого 2001 року призначений папою Іваном-Павлом II кардиналом Католицької Церкви.

10 лютого 2011 року Папа Бенедикт XVI прийняв його зречення з уряду Верховного Архієпископа УГКЦ.

Кардинал Л. Гузар займався активною громадською діяльністю. Зокрема був учасником Ініціативної групи „Першого грудня“.

Департамент інформації УГКЦ

(Читайте більше на стор. 5)

Прощальне слово Блаженнішого Святослава

Св. п. Блаженнішого Любомира Гузара в супроводі єпископів, численного духовенства, тисяч вірних та всіх людей доброї волі 5 червня поховали в крипті Патріаршого собору Воскресіння Христового. Перед похованням Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав від імені свого попередника новопреставленого Блаженнішого Любомира висловив слова прощання та слова вдячності єпископату, священикам, монахам, вірним, родині й усім, з ким доводилося покійному архиєрею співпрацювати та співслужити.

Блаженніший Любомир сьогодні передусім прощається зі Святішим Отцем Франциском, папою римським, якого так давно знав як кардинала Буенос-Айреса, від якого почув вітання українською мовою „Слава Ісусу Христу“ і перший прийняв свідчення, які ще тоді Бергольйо Хорхе Марія кардинал Буенос-Айреса розповів про свого учителя владика Степана (Чміля). Сьогодні на ваші руки, владико Циріле [спеціальний посланець на похорон. – Ред.], Блаженніший Любомир складає вдячність Святішому Отцеві. Вдячність за те, що послав свого особистого представника і зараз серцем та молитвою є поміж нами.

Прощається Блаженніший Любомир з Апостольським нунцієм Владикою Клавдіо Гуджеротті, якого знав так багато років. Він був архимандритом римським студитів, а владика молодим мон-

сеньйором у Східній конгрегації. Блаженніший вам дякує за всі ті останні роки і місяці вашого спілкування уваги і молитви за нього.

Блаженніший Любомир прощається з усією Колегією кардиналів Святої Римської Церкви. Зокрема, дякує тим, які послали своїх особистих представників сюди, аби бути разом із нами і розділяти наш смуток.

Блаженніший Любомир дякує своєму давньому приятелю Кардиналові Крістофу Шенборну, Архієпископові Відня, за його лист-співчуття і за його представника, який привіз глибокі сердечні слова його еміненції з Відня до Києва.

Блаженніший Любомир дякує Кардиналові Вен-Труа з Парижа, який теж послав свого представника.

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Президент привітав торговельну палату

КИЇВ. – 1 червня Президент Петро Порошенко привітав Американську торговельну палату в Україні з 25-ою річницею від дня заснування. „Одразу ж після проголошення незалежності, інвестори побачили великі можливості, які Україна може запропонувати, і почали активно залучатися. Це був час створення Американської торговельної палати в Україні, яка стала надійним партнером у формуванні української економіки і створенні фундаменту у побудові репутації України як демократичної, відкритої, економічно привабливої європейської держави“, – наголосив він. *(Офіційне інтернет-представництво Президента України)*

■ Засідав Форум партнерства

КИЇВ. – 3 червня в приміщенні Дипломатичної академії при Міністерстві закордонних справ України відбулося VII засідання Українсько-польського форуму партнерства. Основна увага була приділена обговоренню позитивних напрацювань між Україною та Польщею з метою їх активного популяризування між двома суспільствами та пошуку шляхів недопущення провокацій, а також протидії інформаційним атакам, які спрямовані на публічне пропагування ненависті між українським та польським народами. *(Міністерство закордонних справ України)*

■ Ракету фотографували в Курську

КИЇВ. – Зенітно-ракетний комплекс „Бук“, який влітку 2014 року збив маляйзійський пасажирський літак, був приписаний до російської військової частини, заявили 5 червня розслідувачі „Bellingcat“ у своїй новій доповіді. Як доказ, вони оприлюднили фотографію „Бука“ перед перевезенням з Росії в Україну. На ній видно чоловіка на тлі самохідної установки під номером 332. Унікальні білі цифри, позначки габариту навантаження і транспортні маркування на корпусі є у тому ж місці, що на фотографіях і відео „Бука 332“, коли він був у Росії у червні 2014 року і в Україні у липні 2014 року. Фотографію з механіком зробили на транспортному дворі 53-ої зенітно-ракетної бригади у селищі біля Курська. *(BBC)*

■ Проспект має ім'я Романа Шухевича

КИЇВ. – 1 червня міська рада перейменувала проспект Генерала Ватутіна на проспект Романа Шухевича. 2 червня з'явилася петиція з вимогою скасування перейменування. Заступник голови міської адміністрації Олексій Резніков заявив, що рішення ради щодо перейменування столичного проспекту можна скасувати тільки через суд. Проект цього рішення було підготовлено в 2016 році, він пройшов всі процедури, два засідання комісії з питань перейменувань плюс громадське обговорення. *(Радіо Свобода)*

■ Підтримали проєкт пенсійної реформи

КИЇВ. – 4 червня Міжнародний валютний фонд та Світовий банк висловили свою підтримку урядовому законопроектові щодо реформування пенсійної системи, що був розроблений Міністерством соціальної політики України за дорученням Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана. З 1 жовтня 5.62 млн. українських пенсіонерів отримають до 1,000 грн. додатково до своїх пенсій. *(„Урядовий портал“)*

■ Теплохід змінив власника

КИЇВ. – 6 червня у засобах масової інформації з'явилася вістка про те, що українське туристичне судно „Генерал Ватутін“ нібито з невідомих причин відхилилося від курсу й пішло замість Одеси до російського Ростова-на-Дону. Насправді теплохід офіційно змінив прапор України на прапор Белізу і легально вирушив до Ростова-на-Дону. Теплохід три з половиною роки стояв на причалі в Києві. 25 травня вийшов до Херсона, звідти – до Ізмаїла, де змінив власника. З українського обліку він був офіційно знятий і поставлений на облік у країні Беліз. У туристичній компанії припускають, що у Ростові-на-Дону теплохід може працювати як готель на воді або ж проводити круїзи по Дону. *(BBC)*

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Чому не підписаний закон про амністію

Денис Скриль,
Андрій Чернега

Учасники Антитерористичної операції вимагають прийняти закон „Про амністію“. Просять звільнити з ув'язнення всіх учасників бойових дій, якщо їхні злочини не є особливо тяжкими. Проте воїни бояться, що влада може амнестиувати і бойовиків-сепаратистів. Верховна Рада торік у грудні вдруге проголосувала за законопроект „Про амністію“. Останнє слово у його прийнятті – за Президентом Петром Порошенком. Він має підписати документ.

Експерти розповіли, чому цей закон потрібен і кому заважає.

Дмитро Корчинський, політик і суспільний діяч:

„Для Порошенка патріоти, яких заарештували, становлять більшу небезпеку, ніж бойовики з Донбасу. Його люди провели велику роботу, щоб арештувати добровольців. Взяти і всіх випустити – це для нього занадто. Адже вони одразу запитають президента про війну і реформи. Наша влада може утнути багато дурниць, але не думаю, що під амністію патріотів впишуть амністію і бойовикам. Це буде верх блюзнірства“.

Сергій Глоба, волонтер:

„Якщо Порошенко випустить арештованих захисників України, то вони його скрутять у бараний ріг. За моїми даними, таких до 10 тис. людей. Вони – гордість країни, добровольці, які першими виступили проти орди Путіна. Вийдуть і запитають у президента, що він зробив позитивного для країни, а не для себе чи друзів. Малий і середній бізнес перебуває у скрутному становищі, старі олігархи мають проблеми, нові ж нарощують активи.“

90 процентів українців Порошенко вже дістав зі своїми популістичними заявами, корупцією і економічним занепадом.

Якщо ж паралельно амнестують і бойовиків, то

режим Порошенка дуже швидко закінчиться. Хвилин за 30 від першого повідомлення про такий злочин проти народу“.

Ігор Козій, військовий експерт:

„За три роки Порошенко не зміг визнати, що в країні йде війна з Росією. Через це маємо великі правові проблеми, адже полонені бойовиками українські військові не визнані військовополоненими і на них не діють міжнародні угоди.“

Якщо надавати комусь амністію, то мусимо знати кому. Терористична операція затягнулась, і тому важко говорити про амністію тим, хто в юридичному пляні не має чіткого формулювання. Якщо військові Збройних сил України ще можуть бути учасниками антитерористичних підрозділів, то як у міжнародну практику вписати бійців добровольчих батальйонів?

Тут проблема дуже масштабна і потребує комплексного вирішення для всієї країни. Президент має вирішити – війна у нас чи ні. Без цього рішення про амністію говорити зарано“.

Юрій Касьянов, волонтер:

„Поголовно всіх амнестиувати – це дурість. Адже серед учасників АТО можуть бути грабіжники, гвалтівники, дезертири і мародери. Але чи має влада інструменти, щоб усіх перевірити – не знаю. Потрібно дуже виважено до таких закликів про амністію підходити“.

Віталій Дейнега, волонтер:

„Питання амністії дуже заполітизоване. Я категорично проти звільнення військових, які порушили закон.“

Адже тільки тим фактом, що ти воював, хочуть визволити людей, на яких є реальні кримінальні справи.

Тут має бути винятково правосуддя і ніякої політики. Не можна вибірково випускати правопоруш-

(Закінчення на стор. 6)

БОРОНИМО СВОЄ

„Панове, ви назву країни забули?“

Іван Фаріон

Попри справедливую критику, яку український парламент та інші державні органи регулярно чують на свою адресу від вимогливих виборців, останніми днями вони зробили чимало потрібних кроків, покликаних зміцнити суверенітет країни, захистити її від гібридних атак. У цьому переліку – блокування соціальних мереж російського походження, якими керує Федаральна служба безпеки Росії, видворення з заборонаю в'їзду на п'ять років одіозного кремлівського політтехнолога, куратора телеканалу „Інтер“ Ігоря Шувалова. А також – встановлення обов'язкових квот державної української мови на телеканалах. Згідно з ухваленням законом, її в етерах загальнонаціональних і регіональних телеканалів має бути не менше, ніж 75 відс.

Йдеться про новинні випуски, мову „ток-шоу“, тематичних програм. Для національних меншин гарантовано, що на місцевих каналах 40 відс. програм виходитиме їхньою рідною мовою. Щодо кінострічок, які не є власним продуктом мовників, то їх мають показувати тепер виключно українською мовою (за винятком фільмів і програм, крім дитячих і анімаційних, створених до 1 серпня 1991 року). Фільми і програми, трансляція яких допускається недержавною мовою, повинні бути субтитровані українською

У разі порушення баянсу квот передбачено грошову кару розмірі 5 відс. загальної суми ліцензійного збору. Це резонно. І законно. Кожна держава, яка поважає себе, зобов'язана боронитися і на інформаційному фронті. Україна – й поготів. Бо ідеологічні диверсії російського агресора проти неї не менш потужні та підступні, ніж воєнні.

Президент Петро Порошенко пообіцяв підписати ухвалений Верховною Радою законопроект, як тільки той покладуть йому на стіл. І так прокоментував плачевну ситуацію з присутністю державної мови у вітчизняному телерадіопросторі: „Кіль-

ка разів публічно звертав увагу власників та менеджерів каналів на неприпустимо низьку частку української мови в їхніх етерах. У декого вона на рівні 15 відс.! Панове, ви назву країни забули?!“

Схоже на те, що деякі пани-товариші такі забули. Дико було чути заяву керівництва контролюваного Дмитром Фірташем, Сергієм Львовичем, Юрієм Бойком медіа-голдінгу „Інтер Медіа Груп“, в якій йдеться про те, що встановлені квоти призведуть до розколу суспільства. А також про те, що „неможливо в потрібному обсязі створити якісний контент українською мовою або в такому ж обсязі зробити якісний дубляж“, бо, мовляв, „погіршиться якість телевізійного продукту українською мовою“.

Як тут не пригадати подіблі „сльози“, коли в Україні вирішили перевести на державну мову всю телерадіореєкляму. Нині вона прекрасно звучить у всіх етерах – і давно ні у кого не викликає обіцяного ворогами України „дискомфорту“. Те ж саме буде з іншим телерадіопродуктом.

А тим, хто пробує саботувати цю цілком виправдану державну мовну політику, відповідь дав засновник Українського інституту майбутнього Тарас Березовець:

„Заявою „Інтер Медіа Груп“ щодо 75-відсоткової української квоти на телебаченні Львовичкін і Безлюдна [Ганна Безлюдна – керівник цієї компанії] прямим текстом кажуть, що українська мова – низькопробна і другосортна. Після видворення Ігоря Шувалова „Інтер“ повинен був зробити висновки. Проте Львовичкін і далі вважає, що це – тимчасові проблеми, і ситуацію вдасться „розрулити“. Не вийде! Якщо „Інтер“ далі ігноруватиме мовні квоти, як робить це зараз, можу передбачити, що проблем у власників додасться. З Шуваловим це було попередження. Надія на напоумлення“.

„Високий замок“

Іван Фаріон – журналіст, Львів.

ТОЧКА ЗОРУ

Як Кремль Дональда Трампа вербував

Андрій Піонтковський

Численні розслідування зв'язків виборчого штабу Дональда Трампа з путінською агентурою, які проводяться Конгресом, пресою, американськими правоохоронними органами, концентруються на можливій допомозі російських структур у проведенні виборчої кампанії.

Геть ігнорується не менш важлива сторона діяльності російської агентури, без якої взагалі неможливо було б зрозуміти, а навіщо, власне, Кремль сприяв обранню Д. Трампа – це питання про те, як формувалася політика майбутньої адміністрації Д. Трампа щодо Росії.

Суть „путінгейта“ – не в кількості контактів передвиборного штабу Д. Трампа з Кремлем, а в схожості зовнішньополітичних поглядів Д. Трампа з переліком путінських побажань, що послідовно нарастив весь 2016 рік.

Буквально днями „Russia Investigation“ у вигляді численних комісій законодавчої і виконавчої влади наблизилася до ключової події спецоперації „Трампаши“. Сталося це майже випадково, і значення цього відкриття ще не усвідомлене повністю самими розслідувачами. Але 24 травня вперше вимовили слова: „27 квітня 2016 року, готель „Mayflower“.

Рутинна перевірка показала, що Джеф Сешинс, Генеральний прокурор США, заповнюючи при вступі на посаду необхідну форму безпеки, „забув“ згадати в ній про одну зі своїх зустрічей з російським Послом у Вашингтоні Сергієм Кисляком. Одну, але яку! Я, здається, розумію, чому здригнулася рука генпрокурора і не вивела рокових слів „Mayflower“.

А навіщо взагалі двом таким солідним джентельменам, як Дж. Сешинс і С. Кисляк, треба було зустрічатися в якомусь готелі? Чому не в затишному кабінеті Дж. Сешинса? Справа в тому, що в тій же точці чотирирівневого простору-часу перетнулися лінії ще кількох чудових людей – Пола Манафорта, Картера Пейджа, Майкла Фліна, Джареда Кушнера, Д. Трампа і, нарешті, головного з них, того, хто з того історичного дня і керував всією цією компанією.

Дмитро Сіміс, колишній заступник секретаря комітету комсомолу Інституту світової економіки та міжнародних взаємин і лектор-міжнародник Московського міського комітету КПРС, у 1973 році разом з батьками виїхав на постійне проживання у США. У Штатах він став Дмитром

Саймсом, згодом – президентом дослідного Центру національного інтересу.

27 квітня 2016 року конференц-зал „Mayflower“ була орендована Центром національного інтересу для важливого заходу – зі своєю першою доповіддю з питань зовнішньої політики був запрошений виступити кандидат на пост президента від Республіканської партії. Перед початком виступу гостинний господар познайомив двох своїх гостей, Д. Трампа і С. Кисляка.

Сьогодні Посол Росії у Вашингтоні став токсичною суперзіркою, але я б не перебільшував його значення. Багато в чому він – роздута фігура відволікання, реальним шефом операції „Трампаши“ був не С. Кисляк, а, судячи з усього, саме Д. Саймс.

Мені вже не раз доводилося говорити в різних аудиторіях про унікальну нішу, яку Д. Саймс обрав для себе в американській політиці. В якості керівника мозкового Центру Ніксона, а потім Центру національного інтересу він вже понад два десятиліття виконує важливу місію в американському експертному співтоваристві. Його роля – м'яко доносити американському естеблшменту вигідні для Москви позиції, підштовхуючи Білий Дім до чергових „перезавантажень“.

Робилося це завжди дуже майстерно. Тексти Д. Саймса змістовно і стилістично не відрізняються від стандартного вашінгтонського зовнішньополітичного наративу. Але в кожній статті обов'язково з'являвся ключовий абзац, котрий вкрайливо видавав за американський національний інтерес якийсь чергове кремлівське бажання. Решта – солідне академічне лушпиння, що виконує для американського читача роля сигналу „я – свій“.

Кандидатура Д. Трампа, людини, мало обізнаної в питаннях зовнішньої політики, надзвичайно впертої, котра зробила своїм коником гасло „America First“, виявилася ідеальним об'єктом для Кремля. Ключовим успіхом Д. Саймса стала готовність Д. Трампа виголосити свою першу зовнішньополітичну промову в Центрі національного інтересу – якраз про те, що гасло „Америка понад усе“ стане головною темою майбутньої адміністрації.

Такому вдалому виборі Д. Трампа передувала велика попередня робота Д. Саймса, обгово-

(Закінчення на стор. 15)

Російська мітологія і Анна Ярославна

Олександр Солонько

Весь час кремлівський наступ на Україну супроводжувався історичною шизофренією, яка слугувала певним виправданням намірів знищити українську державність. Виправданням для самого Кремля і люмпен-пролетаріату, який є основною електоральною базою самого Володимира Путіна.

Заява останнього в Парижі, що, мовляв, дочка Київського Князя Ярослава (Мудрого) Анна проклала шлях для російсько-французьких стосунків, звучить як марення божевільного. Втім, як й інші „історичні“ памфлети кремлівського карлика.

Але лишати без уваги цього не можна. В. Путін, очевидно, переслідував цілком прагматичну і чітку мету – завдати потужного ідеологічного удару по Україні.

Росія – це країна з украденою історією, вкраденою назвою, фальшивим державним мітом. Саме існування України – це непоправна шкода для цього міту, автоматичне його спростування. Саме тому це не закінчиться ніколи. Хіба що аж до часу нашої перемоги над Кремлем. Іншого варіанту просто не існує.

Не зважаючи на те, що цього удару завдали Україні, медаль має свій зворотній бік. В. Путін сам собі завдає удару. Подібними заявами він розписується у вторинності та фальшивості російської державності. Коли Київ був одним з основних політичних центрів Європи, коли князь Ярослав був тестем найвпливовіших людей світу та й сам був одним з них, коли Київ

був центром однієї з найбільших держав світу, на місці Москви було болото. І цього ніщо не змінить. Ніяка брехня. Вся „велич“ Кремля стоїть на давньокиївському фундаменті, який з-під неї потрібно висмикнути, що потягне за собою руйнування цілої конструкції, яку побудували на суцільній брехні.

Неповносправний державний міт. Неповноцінні мотиваційні настанови. Комплекс меншовартості, котрий породжує необхідність припинювати й вбивати інших заради сумнівної самоствердження. Це сьогоднішня Московія.

Все це потрібно доносити до європейців. Адже заява кремлівського шизофреніка орієнтована не тільки на внутрішніх російських люмпенів, але й на світову спільноту, яку він вперто хоче переконати у своїй „велич“.

Україна має кинути всі сили для висміювання цих заяв, для знищення кремлівського міту, формування для Росії образу вторинності. Нам потрібно наполягати на своїй первинності та злодійкуватості Кремля у світовому масштабі.

Тоді вдасться обернути цю зброю проти В. Путіна, проти Кремля. Але покищо серйозних рухів від офіційного Києва в цьому напрямку не видно. В нинішнього правлячого прошарку в Україні, на жаль, інші цінності та пріоритети. Вони забули, що військові поразки від Кремля починаються там, де ми програємо ідеологічну війну.

„Газета по-українськи“

Олександр Солонько – юрист, політичний аналітик, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Стався замах на Адама Осмаєва

КИЇВ. – 1 червня на Подолі стався замах на командира добровольчого батальйону ім. Джохара Дудаєва Адама Осмаєва і його дружину Аміну Окуєву. А. Окуєва з метою самозахисту відкрила вогонь у відповідь і поранила нападника, який стріляв у її чоловіка. З вогнепальними пораненнями А. Осмаєва і нападника доправили до лікарні. Нападником є Артур Денісултанов-Курмакаєв, який прибув з Росії з документами громадянина України на ім'я Олександра Дакара. (Радіо Свобода)

■ Українське радіо діє на Донбасі

КИЇВ. – 3 червня Перший канал Українського радіо почав мовлення на непідконтрольні Києву території Донецької та Луганської областей, повідомив голова Донецької військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський. Сигнал доходить до Ростова-на Дону в Росії. Потужний передавач, який дозволив сигналу покрити таку велику територію, був встановлений за кілька десятків кілометрів від лінії розмежування. У грудні 2016 року на горі Карачун у Донецькій області офіційно відкрили нову телерадіовежу замість зруйнованої під час боїв за Слов'янськ у 2014 році. У березні у Чонгарі Херсонської області відкрили телевежу, яка має мовити на територію Криму. (BBC)

■ Напали на фарму

МЕТАНІВКА, Вінницька область. – 31 травня сталася стрілянина на одному з фермерських господарств села. У поліції тоді повідомили, що молоді люди спробували захопити фермерське господарство, внаслідок чого між ними і фермером-орендарем сталася сутичка. Через стрілянину були поранені шестеро людей. 45 осіб затримано. (BBC)

■ Відкрили меморіальну дошку

ЖИТОМИР. – 20 травня на фасаді будівлі місцевої прокуратури відкрито меморіальну дошку Президентів Польщі Лехові Качинському, що загинув в авіакатастрофі під Смоленськом у квітні 2010 року. У Житомирі проживає одна із найбільших польських громад в Україні. Л. Качинський доклав чимало зусиль, аби відстояти Україну під час російської агресії, був другом України. Житомир став другим містом після Одеси, де встановлено пам'ятну дошку Л. Качинському. („Укрінформ“)

■ Україна зупиняє пропаганду з Росії

КИЇВ. – Перші результати дії закону про обмеження доступу на український ринок друкованої продукції антиукраїнського змісту доводять його ефективність. Про це 5 червня заявив Віцепрем'єр-міністр В'ячеслав Кириленко. Він розповів, що з 22 травня вже надійшло 190 заявок на імпорту книжкової продукції з Росії, з яких 112 задоволено у 10-денний термін, як і передбачено законом. Література містить неутральний зміст щодо України, а отже, закон став заслоном на шляху пропагандистської продукції антиукраїнського змісту. Законом передбачено запровадження реєстру видавничої продукції держави-агресора, дозволеної до ввезення та розповсюдження на території України. („Укрінформ“)

■ Відкрили пам'ятник Іванові Сірко

КАХОВКА, Херсонська область. – 7 червня у місті встановили пам'ятник кошовому отаманові Іванові Сірку. Пам'ятник встановили у Козацькому сквері. Учасники церемонії відкриття монумента, що відбулася в межах козацької тризни, хвилиною мовчання вшанували пам'ять запорізьких козаків, а також сучасних патріотів-земляків, які загинули на сході України. За традицією, цього дня на воді Дніпра козаки спустили вінок. І. Сірко – Запорізький кошовий отаман, за участь в антиросійському повстанні був висланий до Сибіру, два роки провів у заслання. Брав участь у 55 великих битвах, з більшості яких виходив переможцем. У 1673 році козаки І. Сірка штурмом взяли Іслям-Кермен, татарську фортецю на місці біля сучасної Каховки. („День“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Росія зареагує на підсилення НАТО

БРЮСЕЛЬ. — Росія зареагує на підсилення військових сил НАТО на східних кордонах альянсу, сказав 1 червня Посол Росії до НАТО Олександр Грушко. Східні держави-члени НАТО підсилили свої країни військами альянсу після російської анексії Криму в 2014 році та підтримки Москвою сепаратистів в східній Україні. О. Грушко виступив у Брюселі тиждень після того, як Президент США Дональд Трамп вперше був присутній на вершинній зустрічі НАТО. Посол скритикував вимогу Д. Трампа, щоб країни НАТО збільшили свої видатки на оборону. („Reuters“)

■ Відкрито найбільший літак у світі

МОГАВІ, Каліфорнія. — Впродовж десятиліть літак українського виробництва Ан-225 був найбільшим літаком у світі. Але 31 травня американська компанія „Стретолонч“ оприлюднила в Могавській пустині свій новий літак, який своїм розмахом крил (385 стіп) перевищує Ан-225 (290 стіп). Власником компанії є Пол Ален, співзасновник відомої технологічної компанії „Майкрософт“. Новий літак важить 500 тис. фунтів і має 28 коліс. Компанія плянує вживати його як п'ятформу для запуску ракет в невисоку орбіту. Перший такий демонстративний випуск відбудеться 2019 року. („Business Insider“)

■ Посол Гейлі: „Трамп вірить у зміну клімату“

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп вірить, що клімат змінюється і що люди відіграють роль в цьому, сказала Посол США до ООН Нікі Гейлі у інтерв'ю для телевізійної агенції новин „Сі-Ен-Ен“ 4 червня. Вона відповідала на питання у зв'язку з рішенням президента 1 червня відтягнути участь США в Паризьких домовленнях щодо зміни клімату. Д. Трамп сказав, що ці домовлення не є на користь Америки. Це викликало багато протестів у світі. Н. Гейлі сказала, щоо Д. Трамп завжди матиме інтереси Америки у серці, включно, коли діятиме на охорону довкілля. „Решта світу хотіла розказувати нам, як це зробити, — сказала вона. — Але ми зробимо це на наших умовах“. (CNN)

■ Німеччина відтягне війська з бази

АНКАРА. — Німеччина не має вибору і мусить відтягнути свої війська з турецької військово-повітряної бази Інчірлік після того, як не змогла дійти до згоди з Анкарою про відвідани бази політиками, сказав Міністер закордонних справ Зігмар Габріель 6 червня на прес-конференції в Анкарі. Минулого місяця Туреччина заборонила членам німецького парламенту відвідати базу в південній Туреччині, яка є використана союзниками міжнародної коаліції для рейдів проти бойовиків „Іслямської держави“ в Сирії. Німеччина має в Інчірліку понад 250 військовослужбовців. Туреччина оправдує свою заборону тим, що звинувачує Німеччину в наданні політичного азилу турецьким громадянам, котрі брали участь у невдалому державному перевороті в липні 2016 року. Міністер оборони Німеччини заявила 6 червня, що війська в Інчірліку будуть переведені на військово-повітряну базу Азрак в Йорданії з підтримкою короля Абдулаха. („AFP“)

■ Чорногорія стала членом НАТО

БУДВА, Чорногорія. — Наперекір Москві Чорногорія вступила в НАТО 5 червня, ставши 29-им членом альянсу. На формальній церемонії вступу у Вашингтоні був присутній Прем'єр-міністр Чорногорії Душко Марковиц, котрий відтак зустрівся з Віце-президентом США Майком Пенсом. Міністерство закордонних справ Росії заявило, що „Росії залишишає собі право на протидії“. Минулого року Чорногорія звинуватила російські спецслужби в плануванні державного перевороту, щоб замінити уряд, який був прихильний до НАТО. Кремль відкидає ці звинувачення. Чорногорія має 620 тис. населення. У 1999 році вона підпала бомбардуванню НАТО, тому що була союзником Сербії під час війни на Балканах. Вступ країни до НАТО означає, що Росія втрачає свій вплив в південносхідній Європі, що позбавляє її доступу на „теплі води“ Європи, які можуть бути використані для військової інтервенції на Середньому Сході. („Associated Press“)

НОВА РЕАЛЬНІСТЬ

Україна відрізує себе від Росії

Ігор Яковенко

За 10 років кількість росіян, які різко негативно ставляться до мігрантів з України, виросла більш ніж в два рази: з 9 відс. у 2007 році до 19 відс. у 2017-му, за даними квітневого опитування Левада-центру. У жодній іншій категорії трудових мігрантів такої динаміки немає. Важко припустити, що саме українські будівельники, продавці або няні за ці 10 років змогли так насолити росіянам. Нічим іншим, крім антиукраїнської істерики в телевізорі, пояснити ці дані не можна.

Те, що Україна все більше відрізує себе від Росії, і Кремль явно не може на цей процес вплинути, призводить до того, що антиукраїнська риторика в телевізорі стає набагато відвертішою. „Експерти“ вже зовсім не приховують, що їхня мета – провокація, спрямована на знищення сусідньої країни. Наочно це проявилось у телепрограмі „Вечір“ 23 травня, де дуже бурхливо обговорювали ідею запровадження якогось документу під назвою „Карта росіянина“.

Ідея роздання „російських карт“ запозичена у Польщі, в якій ще в 2007 році був прийнятий закон про „Карту поляка“, яка видається громадянам країн Співдружності незалежних держав і Балтії, підтверджує їх належність до польського народу і дає їм певні права. Незважаючи на деяке бурчання політиків в Білорусі і в Литві, в цілому „Карта поляка“ була прийнята в інших країнах досить спокійно. Враховуючи ту обставину, що Польща не нападла останнім часом ні на одну країну, а Росія цим дуже захопилася, можна припустити, що „Карту росіянина“ сприймуть у сусідніх країнах інакше, ніж „Карту поляка“. Досить імовірно, що в Україні, наприклад, вона негайно отримає назву „Карта окупанта“ з усіма наслідками для її власників.

Саме на такі наслідки і роблять ставку телевізійні лобісти цього документу, який неминуче буде грати ту роль, яку могла б грати свастика, наклеєна на чоло людини, що перебуває в розташуванні військ Червоної Армії під час війни.

Політолог Михайло Ремізов, який активніше від інших лобіював цю ідею, прямо заявив, що „в Україні повинна з'явитися „Карта росіянина“ для того, щоб Київ почав дискримінувати її власників“. І ось тоді-то ми це використовуваємо як для того, щоб дискредитувати нена-

висний Київ в очах світової громадськості, так і для розколу Україну, нацькувавши українських патріотів на російськомовних громадян України.

Тобто цілком відкрито сказано, що метою є не допомога росіянам в Україні, а завдання максимально можливої шкоди цій країні. При цьому російські громадяни України повинні використовуватися як живі бомби, якими слід пожертвувати, щоб знищити ненависну країну. Істотно, що ці цілком людожерські ідеї прозвучали від цілком респектабельного М. Ремізова, який раніше у відкритому людоїдстві помічений не був. Це свідчить про те, що відкрите людоїдство щодо України в російському публічному просторі стало загально прийнятим.

Знищення України обговорюють на федеральних каналах цілком рутинно, як річ вирішену, і все питання, як це зробити спритніше. Декан Віталій Третяков, який підтримував ідею „Карті росіянина“, тим не менше, сподівався на зміну російської політики щодо Луганської і Донецької „народних республік“. „Що робити Росії?“ – риторично запитав декан В. Третяков. І тут же сам на нього відповів: „Одного разу Росії доведеться визнати незалежність ДНР і ЛНР, після чого вони об'єднаються і створять республіку „Новоросія“. І завершив свій виступ ритуальним вигуком: „Те, що України не буде, це безперечно!“

Постійні пророцтва московських „експертів“ про близький кінець України настільки безглузді і так очевидно далекі від реальності, що можуть звучати тільки в колі абсолютних однодумців. Тому, коли політолог Олександр Ситін сказав, що, якщо не ходити з георгіївськими стрічками і не трясати „Картою росіянина“, то права росіян в Україні ніхто порушувати не буде, а сама Україна не збирається розпадатися, В. Третяков подивився на політолога О. Ситіна, як на морського змія. „А що ви тоді тут робите?“, – обурився В. Третяков, якому було абсолютно незрозуміло, як людина, що сумнівається в неминучості загибелі України, і не хоче її розпаду, може брати участь у дискусії на федеральному каналі.

„Газета по-українськи“

Ігор Яковенко – російський журналіст, опозиційний до путінського режиму.

Три роки популізму по-новому

Олексій Братущак

25 травня цілий день політики та журналісти підбивали підсумки трьох років президентства Петра Порошенка. Ну майже трьох років. 25 травня 2014 року відбулися президентські вибори.

Хотів проаналізувати і я ці роки. Пішов на вебсторінку Центральної виборчої комісії, аби згадати передвиборну програму кандидата. Також пошукав відео виступів протягом виборчої кампанії.

І в якусь мить зрозумів, що аналізувати обіцянки П. Порошенка нема аніякого сенсу. Бо майже всі вони – це банальний популізм. Він казав те, що хотіли почути українці.

Згадайте:

- молодь буде жити в ЕС, не виїжджаючи з України;
- українці отримають безвізовий режим з Європою;
- долар по 13 грн. – це економічно не обґрунтовано;
- АТО закінчиться за пару тижнів;
- бійці отримають 1,000 грн. на день і будуть застраховані на 1 млн грн.;
- усі призначення на найвищі посади будуть проводитися прозоро і з урахування думки громадськості;
- продаж бізнес, усе, окрім 5-го каналу;
- швидке розслідування злочинів проти Євромайдану – справа честі.

Тобто політтехнологи визначили найпопулярніші та найболючіші теми для українців, і на цьому перелікові побудували кампанію П. Порошен-

ка. Усе. Що ви хочете почути – те ми і скажемо. Це ж і є – популізм.

І ніхто тоді (ну майже ніхто) не рахував, що на всі проекти П. Порошенка банально немає грошей, а безвіз та ЕС вже завтра – просто нереальні.

Ну і звичайно – „вибори в один тур“. Щоб Володимир Путін не напав...

Переважа більшість українців думали про одне: обрати хоч когось, щоб це жахіття скоріше завершилося. Знову шукали пігулку, яка б заглушила біль. На якийсь час (дуже короткий) біль зменшився. Але потім повилазили усі хронічні хвороби держави.

Тому аналізувати виконання обіцянок П. Порошенка зразка весни 2014 року особливо сенсу немає. Це була банальна перемога популізму. Популізму по-новому – з використанням теми ворожої агресії.

І от цю агресію, повномасштабну військову операцію Росії, на даний час справді вдалося зупинити. І на цьому, можна казати, П. Порошенко виконав очікування українців. І більше від нього нема чого очікувати. Тому йому варто було б думати не про другу каденцію, а про безболісний відхід від президентських справ. Безболісний для країни.

Покищо головними претендентами на перемогу у наступних президентських перегонах є інші популісти. А країна потребує не популістів, а реформаторів. Які будуть впроваджувати реформи за власними переконаннями, а не для того, щоб хоч якась обіцянка була виконана.

„Українська правда“

Олексій Братущак – журналіст, Київ.

Останній шлях Кардинала Любомира Гузара

КИЇВ. – 1 червня Папа Франциск написав телеграму-співчуття на ім'я Верховного Архiepіскопа Києво-Галицького Святослава з приводу відходу до вічності Любомира Гузара: „Отримавши звістку про відхід кардинала Любомира Гузара, вислуженого Верховного Архiepіскопа Києво-Галицького, підношу палкі молитви до Бога, аби дарував вічний упокій цьому ревному пастиреві. Духовно єднаюся з вірними єпархiальної спільноти, в якій він звершував своє пастирське служіння, дбайливо причиняючись до відродження Української Греко-Католицької Церкви. Пам'ятаю його стійку вірність Христові, незважаючи на гоніння та переслідування проти Церкви, як також його плідну апостольську діяльність для згуртування вірних греко-католиків, нащадків примусово виселених із західної України родин, як також зусилля в шуканні нових шляхів діалогу й співпраці з православними Церквами. Висловлюючи свої співчуття родичам усопшого кардинала, духовенству та всім, хто облагодіяний його єпископським служінням, від щирого серця уділяю сповнене відради Апостольське благословення, як знак віри і християнської надії у воскреслому Господі“.

1 червня кортеж із тілом Л. Гузара прибув до архикатедрального собору св. Юра у Львові. У соборі Блаженніший Святослав відслужив Панахиду разом із духовенством та вірними. Участь у богослужінні взяли Архiepіскоп-Митрополит Львівський Римо-Католицької Церкви Мечислав

Мокшицький і посадник Львова Андрій Садовий.

3 червня св. п. Л. Гузара в супроводі Глави УГКЦ Святослава привезли зі Львова до Патріяршого собору Воскресіння Христового в Києві, де вірні та всі люди доброї волі віддали останню шану померлому.

Папа Франциск призначив особистого посланця для участі в похоронних богослужіннях св. п. Л. Гузара. Архiepіскоп Циріл (Василь), секретар Конгрегації Східних Католицьких Церков 4 червня приїхав до Києва.

Двері собору були відчинені цілодобово і біля домовини відбувалися молитовні чування.

Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет 4 червня очолив у Патріяршому соборі Воскресіння Христового УГКЦ Панахиду за новопредставленим Блаженнішим Любомиром.

4 червня Президент Петро Порошенко разом з дружиною Мариною Порошенко попрощався із колишнім предстоятелем УГКЦ Кардиналом Любомиром Гузаром. Президентське подружжя вшанувало пам'ять покійного хвилиною мовчання та уклонилося біля його труни. Глава держави також висловив співчуття близьким кардинала.

5 червня до собору прибули близько 600 священнослужителів з різних єпархії України та з-за кордону. Поховали Блаженнішого Любомира 5 червня в крипті Патріяршого собору.

Департамент інформації УГКЦ

Президент Петро Порошенко разом з дружиною Мариною попрощалися з Кардиналом Любомиром Гузаром. (Фото: Прес-служба Президента України)

СКУ поділяє скорботу

31 травня до „Свободи“ надійшов вміщений нижче лист-співчуття Світового Конгресу Українців з приводу смерті Кардинала Любомира Гузара.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) разом з понад 20-мільйонною українською діаспорою поділяє глибоку скорботу Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) та народу України у зв'язку з відходом у вічність Верховного Архiepіскопа та колишнього Глави УГКЦ св. п. Блаженнішого Любомира Гузара.

Упродовж усього свого життя Л. Гузар вірно служив УГКЦ та утвердженню в українському суспільстві ідеалів духовності, милосердя і злагоди. Проживаючи тривалий час за межами України, він добре знав і розумів світову українську діаспору та був її мудрим наставником. Пастирське його слово було для світо-

вого українства вірним дороговказом, у тому числі й після його відходу від керівництва УГКЦ, під час Євромайдану та в нинішні тяжкі часи для України.

Св. п. Л. Гузар неодноразово зустрічався з проводом СКУ, зокрема для обговорення найбільш ефективних шляхів підтримки України і українського народу та важливості виховання молодого українського покоління в християнському і патріотичному дусі.

Багатомільйонна українська діаспора глибоко засмучена у зв'язку з відходом у вічність св. п. Блаженнішого Л. Гузара та молиться за упокій його душі.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Вшановано загиблих журналістів

ВАШІНГТОН. — Музей новин („Newseum“) в столиці США вшанував 14 журналістів, котрі загинули під час виконання своїх службових обов'язків у 2016 році. Їхні імена було додано 5 червня до Журналістичного меморіалу. Того дня музей затемнив свою популярну виставку передових сторінок з цілого світу, щоб усвідомити відвідувачів про небезпеки, які чекають на журналістів. Чотири журналісти загинули минулого року в Сирії. Інші загинули в Афганістані, Бразилії, Індії, Іраку, Лівії, Мексиці, Сомалії та Україні. Між ними – Павло Шеремет, якого вбили в Києві в липні 2016 року. На меморіалі є імена понад 2,300 журналістів, починаючи з 1837 року. („The Washington Post“)

■ США і Японія підсилять санкції

ТАОРИНА, Італія. — Перед вершинною зустріччю країн „Великої сімки“ 26 травня Президент США Дональд Трамп і Прем'єр-міністр Японії Шінзо Абе погодилися підсилити санкції проти Північної Кореї за її постійний розвиток ядерної зброї та балістичних ракет. В минулому Д. Трамп казав, що він не допустить, щоб Північна Корея змогла поцілити у США ядерною ракетою. Експерти вважають, що Пхеньян матиме цю спроможність після 2020 року. („Reuters“)

■ Росія допомагає Північній Кореї

МОСКВА. — Хоч Китай скоротив торгівлю з Північною Кореєю у відповідь на заклик Президента Дональда Трампа вплинути на цю країну за її розбудову ядерної зброї, Росія збільшила свої торговельні зв'язки з цією ізолюваною країною. У перших двох місяцях цього року торгівля між цими країнами зросла на 73 відс., порівняно з таким же періодом минулого року. Минулого місяця російська компанія „Інвестройттрест“ почала перевозити на поромі китайських туристів з Північної Кореї до російського портового міста Владивостоку. („USA Today“)

■ Перша людина появилась в Європі

КЕМБРИДЖ, Англія. — Перший вид пралюдини міг з'явитися в Європі 7.2 млн. років тому, а не в Африці, як дотепер вважалося. Науковці оприлюднили свої дослідження 22 травня в науковому журналі „Plos One“. Вони базуються на знахідках скам'янілих викопів у Греції та Болгарії, яких вік встановлено 7.1 млн.-7.2 млн. літ. Попередні знахідки вказували, що перший вид пралюдини з'явився в Африці 5 млн.-7 млн. років тому. Дослідники вказують, що колись Африка й Європа були сполучені земельною масою. („Newsweek“)

■ США випробували оборонну ракету

ВАШІНГТОН. — Пентагон успішно провів випробування оборонної ракети 30 травня над Тихим океаном. Це було виміром американської спроможності протидіяти подібній потенційній загрозі з Північної Кореї. Ракета була запущена з військово-повітряної бази Ванденберг в Каліфорнії і успішно знищила міжконтинентальну ракету, випущену з Маршалових островів в Тихому океані. Директор Ракетної оборонної агенції США Віце-адмірал Джим Сайрінг сказав, що це випробування було „критичною віхою“. („NBC News“)

■ Мей закликає до сильнішої реакції

ЛОНДОН. — Прем'єр-міністр Великобританії Тереса Мей закликала 4 червня до сильнішої реакції проти „єдиної, лукавої ідеології ісламського екстремізму“ після того, як три ісламські нападники наїхали на пішоходів на Лондонському мості й покололи ножами інших, вбиваючи вісьмох осіб і поранивши 48. Поліція вбила всіх трьох терористів впродовж вісьмох хвилин, а відтак заарештувала 12 осіб у зв'язку з цим нападом. Т. Мей додала, що в країні багато толерується екстремізм. Впродовж останніх двох років ісламські екстремісти провели десятки смертельних атак в Європі, Азії, Африці, США та на Середньому Сході. („Reuters“)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспори
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Україна не може не сподобатися

Цього року, від 7 до 12 травня, у столиці України відбувався пісенний конкурс Євробачення – вже 62-ий з черги. У ньому взяли участь представники 43 країн. Право проводити в себе цей популярний конкурс Україна отримала завдяки минулорічній перемозі української співачки Джамали у Стокгольмі. Крім Києва, готові були надати відповідні сцени Дніпро, Львів, Одеса, Харків та Херсон, тобто Україна виявилася на дуже високому організаційному рівні. Уряд, київська міська влада, недержавні та приватні ініціативи зробили все, аби світ побачив Уккраїну в найкращому світлі. На Євробачення українська держава виділила 450 млн. грн., ще 165 млн. грн. – столична влада, плюс 240 млн. грн. – від спонзорів і продажу квитків. Євробачення, як відомо, не є прибутковим конкурсом, це інвестиція в міжнародний образ країни.

Тож самозрозуміло, що тисячі гостей їхали в ті дні в Україну не лише задля того, щоб послухати пісні, але й щоб ближче ознайомитися з країною, скласти чіткіше уявлення про її народ, національну культуру, про міста і села, зокрема й особливо – про столицю. І Київ не розчарував гостей.

Як засвідчують опитування, проведені Інститутом світової політики в середовищі гостей Євробачення, у відповідях переважала – на рівні 92 відс. опитаних! – позитивна рефлексія: „Україна – це країна, в яку хочеться повернутися ще раз“. І такою була відповідь з уст німців, італійців, французів, еспанців, тобто мешканців країн, котрі випереджають Україну за рівнем економічного розвитку. Це при тому, що певна частина гостей їхала в Україну з острахом через війну на Донбасі.

Певна річ, враження від України були б ще кращі, якби не кепські дороги і все ще недосконала сфера послуг, зокрема у громадському транспорті, однак, самі українці викликають щире захоплення своєю природною гостинністю, добротою, готовністю допомогти іншому.

Окрім приємних контактів з українцями, багатьох гостей полонила краса київської архітектури, неповторні дніпровські краєвиди а також, звісно, смачна і дешева, в порівнянні з столицями Західної Європи, їжа. Міжнародну популярність переконливо підтвердили українські вареники.

Веб-сторінка аворитетного американського телеканалу „CNN“ радила гостям Євробачення відвідати не лише Київ: „Нещодавні політичні, територіальні та економічні складнощі навряд чи додали блиску зображенню цієї пострадянської країни, яка намагається знайти себе на стику впливів Росії і Західної Європи. І тим не менше, в Україні туристам є на що подивитися і де побувати. І якщо в деякі регіони країни краще не їхати через конфлікт з сепаратистами, то інша велика частина країни відкрита. Міста, де вирує життя, стародавні замки, неймовірно красива глибинка, різноманітність пейзажів і дружелюбність місцевого населення – все це робить Україну неповторним туристичним напрямком“.

Це об'єктивна думка. Україна не може не сподобатися своїм гостям.

ІСТОРІЯ

Я була свідком вигнання священика

Світлана Орел

Газета „Свобода“ 18 квітня 1992 року повідомляла про пікетування вірними Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ) Кіровоградської обласної ради на захист о. Бориса Чорноводського та 26 голодуючих у Києві, які вимагали повернення УАПЦ незаконно відібраних храмів. Але тоді протест не призвів до якихось наслідків.

Я була свідком подій в селі Любомирка. Як зараз бачу о. Б. Чорноводського на ганочку скромної хатини на околиці. Тоді протести з приводу дій Московського Патріархату прокотились по всій Україні. Московський Патріарх Кирило заборонив громадам вільно переходити під юрисдикцію українських церков, а о. Б. Чорноводський з громадою віруючих села Любомирка зробив спробу перейти у УАПЦ ще у 1991 році.

Наша зустріч відбулась у тяжкий для о. Б. Чорноводського час, коли віруючі села фактично відмовлялись від нього. І це зовсім не дивно, адже навіть сьогодні, коли триває російсько-українська війна, кожен вихід громади з-під впливу Московського Патріархату супроводжується шаленими скандалами, провокаціями, розповсюдженням неймовірних чуток і жорстким протистоянням. Що вже говорити про ті часи, коли український люд ще не прийшов до власної пам'яті.

Але віруючі Любомирці, парафіяни храму Пресвятої Богородиці, що зберігся з першої половини XIX ст., тоді повірили о. Б. Чорноводському. Мешканці села Любомирки у червні 1991 року провели збори, що розглянули питання про упереджене ставлення єпархіальної влади до них і перехід під юрисдикцію УАПЦ, про що телеграмою повідомили тодішнього єпископа Української Православної Церкви Московського Патріархату (УПЦ МП) Василя. Підписи під протоколом поставили 29 осіб.

На підписантів почали тиснути і люди (а вони були здебільшого старшого віку) розгубились. Я тоді опитувала багатьох учасників тих зборів і їхні твердження суперечили один одному. Більшість визнавали, що збори відбулися і там йшлося про перехід до УАПЦ, але коли мова заходила про їхню особисту позицію, уникали прямої конкретної відповіді. Протистояти натискові, відстоювати свою позицію у них не було ні сили, ні твердості духу.

Того дня, коли я була у селі, єпархія УПЦ МП прислала у Любомирку нового священика, який переконав: „Це шпигуни американські до нас пролізли“.

Хоч і без громади віруючих, о. Б. Чорноводський таки перейшов у УАПЦ, кілька років служив у сусідній Миколаївській області. Та з життя пішов дуже рано, не встигнувши посивіти.

Чому не підписаний...

(Закінчення зі стор. 2)

ніків, адже цим самим ми провокуємо робити ці злочини знову і знову. Якби всі учасники АТО були ідеальними, то не було б контрабанди, не було побитих п'яними військовими цивільних людей, мародерства і гвалтувань. Навіть коли вилучали автомобілі для військових цілей і не повертали, за законом це просто крадіжка. Не треба вигадувати інститутів, які б перевіряли важкість злочину. Потрібно просто дотримуватись закону”.

Юрій Бутусов, журналіст:

„Порошенко не приймає цей закон, тому що незрозумілі критерії того, щодо кого застосовуватиметься амністія. Коли амнестують не когось конкретно, а усіх – це популістський шлях. У правовій державі не можна давати амністію просто якійсь категорії людей. Серед 250 тис. учасників АТО можуть бути реальні злочинці. Ті, які вчинили тяжкі злочини. Тому закон дуже політизований. Має працювати правосуддя. А не прийматися загальні популістські рішення. Виникає запитання: „Чому амнестують тільки учасників АТО? Зробимо це і з учасниками революції на Майдані. Амнестують усіх активних громадян, активістів та волонтерів.“

Мають бути правові шляхи вирішення проблеми. Також створена система правосуддя, в якій будуть судді присяжних. Вони вислуховуватимуть всі аргументи і виноситимуть справедливі вирок.

Бо повториться те, що із „законом Савченка“. Для однієї людини зробили закон, амнестували усіх. Вийшло кілька тисяч злочинців. Частина з

яких здійснила повторно тяжкі злочини – вбивства та зґвалтування“.

Дмитро Снегирьов, військовий експерт:

„Цей закон спрямований на найактивніших представників добровольчих батальйонів, які мають або депутатський імунітет, або є авторитетами громадської думки. Зволікання Порошенка пов'язане з порушенням кримінальних справ серед цих представників. Їх наявність дає підстави Генеральній прокуратурі вимагати позбавлення депутатських повноважень і порушення справ. Прийняття закону позбавить такого впливу.“

Рішення щодо того – підписувати цей закон чи ні, лежить не в юридичній площині, а суто в політичній. Затягування є елементом політичного шантажу. Насамперед на комбатів першої хвилі, які стали депутатами“.

* * *

Закон „Про амністію“ передбачає звільнення за злочини, що не є тяжкими або особливо тяжкими, або що були скоєні з необережності, для неповнолітніх, вагітних жінок, ветеранів війни й учасників бойових дій, батьків неповнолітніх, людей з інвалідністю, ліквідаторів аварії на Чорнобильській атомній електростанції та пенсіонерів. У новій редакції законопроекту додали осіб, „які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, отримали статус учасника бойових дій“.

„Газета по-українськи“

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Акція „Вісла“ – от що було геноцидом

Аскольд Лозинський

Після встановлення нових кордонів між СРСР та новою комуністичною Польщею, внаслідок Другої світової війни, тільки 700 тис. українців залишилося на території Польщі, хоч у міжвоєнний час на території II Польської Республіки проживало понад 5 млн. українців. З встановленням нових кордонів почалась спільна советська-польська акція „добровільного переселення”. Та дуже скоро вона перетворилася в насильство.

Все ж таки на січень 1947 року ще понад 150 тис. автохтонів-українців залишилось на території Польщі.

І вже у січні 1947 році Генеральний штаб Війська Польського (ВП) почав плянувати виселення решти українського населення.

16 квітня 1947 року видано у Варшаві за підписом Міністра громадської безпеки бригадного генера-

ла Станислава Радкевича та Міністра національної оборони маршала Міхала Жимерського „Проект організації спеціальної операції „Схід“, де у першому реченні утаємниченого доручення сказано: „Остаточ-но розв’язати українське питання в Польщі“. Також підкреслювалося, що акція здійснюється супроти всіх проявів української національнос-ти, включно з лемками та мішаними польсько-українськими родинами.

28 квітня 1947 року шість польських дивізій оточили українські села. Водночас підрозділи спецслужб СРСР та Чехословацької прикордонної сторожі заблокували східній та південний кордони Польщі. О 4-ій години ночі Оператив-на група „Вісла” під командуван-ням заступника шефа Генерального штабу Війська польського бригадно-го генерала Стефана Моссора роз-почала виселення 150 тис. україн-ців до воеводств північної та захід-

ньої Польщі.

Акція тривала понад чотири міся-ці, майже до вересня 1947 року. На 31 липня 1947 року, за польськи-ми даними, було переселено 140,575 осіб, ув’язнено в концтаборі Явож-но 3,800 осіб, убито 655 осіб, зааре-штовано 1,466 членів українського Руху опору.

1 серпня 1947 року Таємна інспек-ція Державної Комісії з безпеки наказала командувачам Краківсько-го і Люблінського воеводств висе-лити всіх українців, що залишилися на їх території, – без огляду на їхню лояльність до держави чи партій-ну належність, а також організувати контрольні бригади для перевірки кожного виселеного села, щоб там не залишилася жодна українська чи змішана родина.

До кінця 1947 року у місця, звідки було депортовано українське насе-лення, переселено туди близько 14 тис. осіб польської національності.

Акція відзначалася страшним свавіллям. На доручення польської міліції навіть польські селяни зни-щували цілі українські села, вби-ваючи дітей і жінок. Арештованих українців, яких судили, вбивали негайно після вироку.

29 серпня 1949 року урядовим декретом Польща позбавила укра-їнців права на господарства з яких вони були виселені, і на залишене там майно.

У квітні 2000 року я мав особис-ті зустрічі з Президентом Поль-щі Олександром Кваснєвським та з представниками уряду Польщі і Сейму. Президент висловив сим-патію до української національної меншини та співчуття до її поневі-рянь. Були запевнення, що бодай у символічний спосіб будуть виправ-лені деякі наслідки Акції „Вісла“, зокрема йшлося про повернен-ня релігійних і культурних маєт-ків, Українського Народного Дому у Перемишлі та деяких нерухомос-

(Закінчення на стор. 14)

Пресфонд „Свободи“ і Альманаху УНС-2017 за квітень

„СВОБОДА“		
\$	NAME	LOCATION
50	Ukrainian Music Society	Edmonton, AB
	Wolowodiuk, Wolodymyr	Canton, MA
40	Berestiansky, Roman	Chicago, IL
30	Petryshyn, Wolodymyr	Cranford, NJ
20	Bejger, Bohdan	Buffalo, NY
	Dolinsky, Larissa	Westfield, NJ
	Helbig, Adrian	Venice, FL
	Karawan, Oleh	Inverness, IL
	Kramarchuk, Bohdan & Lydia	Little Falls, NJ
	Mysko, Zoreslava	Philadelphia, PA
	Wolowodiuk, Yaroslav	Glen Oaks, NY
15	Pawluk, Ihor	Lansdale, PA
	Semeniak, Nicholas & Nadia	Brookfield, WI
10	Bekersky, Anna	Utica, NY
	Kokolskyj, Roman	Philadelphia, PA
	Krislatyj, Maria	Cleveland, OH
	Kuzel, Zenia	Rochester, NY
	Lysobey, Christine	Cherry Hill, NJ
	Skrypka, Wolodymyr	Gainesville, GA
	Stebelsky, Alexandra	Newark, NJ
	Towstopiat, Maria	Gilroy, CA
	Woch, Dmytro & Anna	East Hanover, NJ
	Zaika, Laura Larysa	Cheltenham, PA
5	Hankewych, Jaroslav & Maria	Chicago, IL
	Indianu, Helena	Sarasota, FL
	Krywenko, Alex	Sun City, AZ
	Lewcun, Roman	Ambler, PA
	Stercho, Irena	Pottstown, PA
РАЗОМ: \$465		
АЛЬМАНАХ УНС-2017		
100	Voyevodka, Martha & Ihor	Reno, NV
80	Feduschak, Luba	Sherwood Park, AB
	Hura, Jurij	Line Lexington, PA
	Kuzmowych, C	Great Falls, VA
	Mochulsky, Stanley	Watervliet, NY
	Polishchuk, Serge & Tetyana	Jersey City, NJ
	Sawka, Josef	Pinellas Park, FL
70	Bezubiak, Anastasia	North Fort Myers, FL
55	Melech, Volodymyr	Toronto, ON
50	Bardyn, Ihor	Toronto, ON
	Lonchyna, Irene	Troy, MI
	Zahajkewych, Orest	Hardwick, NJ
	Zajac, Roman	Chicago, IL
40	Bihun, Bohdanna	Novato, CA
30	Chornodolsky, Luba	Timonium, MD
	Halchuk, Jaroslav	St Catharines, ON
	Kamenetsky, Leonid & Ulana	Stockton, CA
	Karpenko, Boris	Southfield, MI
	Konowal, Natalia	Arlington Hts, IL
	Korz, Olga	Rancho Mirage, CA

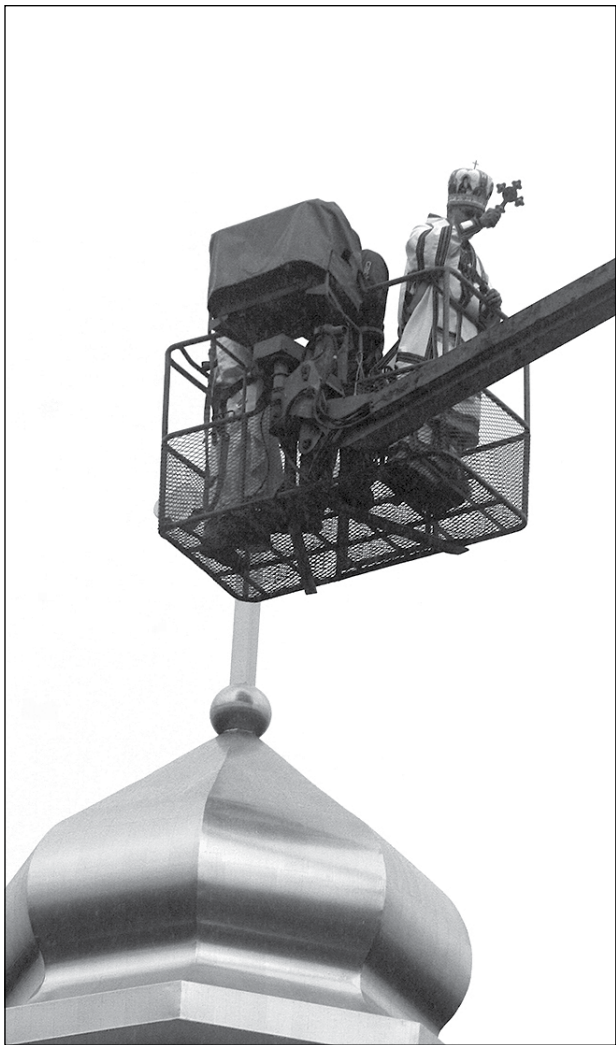
	Krushelnicky, Mark	Kingston, NY
	Lewycky, Sinaida	Glen Spey, NY
	Melnitchenko, Eugene & Helena	Owings, MD
	Mostowycz, Oksana	Ponte Vedra Bch, FL
	Paschuk, Larisa	Verona, NJ
	Petrusha, Sophie	Troy, MI
	Pryshlak, Halyna	West Seneca, NY
	Rosandich, Kateryna	Mountain View, CA
	Voychak, Roman	Cheektowaga, NY
	Wojtowycz, Myron	Madison, WI
	Zynych, Walter	Bethany, CT
25	Harhaj, Bohdan & Maria	Howell, NJ
	Romaniw, Mykola	North Bergen, NJ
	Sawka, Josef	Pinellas Park, FL
	Tomorug, Maria	Clark, NJ
	Wolowodiuk, Wolodymyr	Canton, MA
20	Bartoszyk, Marion	Mount Rainier, MD
	Benko, Evhenia	Cleveland, OH
	Berestiansky, Roman	Chicago, IL
	Borden, Nicholas	Flossmoor, IL
	Cholhan-Lenchur, Ruta	North Caldwell, NJ
	Choma, Lubomira	Rochester, NY
	Foty-Toke, A	Etobicoke, ON
	Gudz, Myron	Hartford, CT
	Hlynsky, Boris	Vienna, VA
	Hnatiuk, Vera	Warren, MI
	Holovetsky, Halyna	Ballston Spa, NY
	Kolodchin, Lida	Warren, MI
	Kostiuk, Theodor & Alexandra	Silver Spring, MD
	Kowalysko, Ihor	Warren, MI
	Kusznir, Stefan	Huntingdon Vly, PA
	Kuzycz, Jurij	Glen Ellyn, IL
	Markiw, Leo	Rocky Hill, CT
	Orel, Nina	North Bergen, NJ
	Oursta, Jossip	Philadelphia, PA
	Papiz, Olena	Warren, MI
	Podluskyy, George	Chicago, IL
	Shcheglov, Nazar	Jackson Heights, NY
	Sierant, Anna	Astoria, NY
	Skirka, Nicholas	Yonkers, NY
	Sym-Lipsky, Joanna	Deerfield Beach, FL
	Szczesnuk, Ewdokia	Honey Brook, PA
	Tarasiuk, George	Newtown, PA
	Wyhinny, Halyna	Barrington, IL
15	Sambir, Vira	Lake Worth, FL
10	Birko, Arnold & Natalia	Livonia, MI
	Dolinsky, Larissa	Westfield, NJ
	Dub, Zenon	Houston, TX
	Dytyniak, Maria	Edmonton, AB
	Fedoriw, Daria	Parma, OH
	Fessak, Borys & Eugenia	Brooklyn, NY
	Gnoj, Olga	Holliswood, NY
	Holowinsky, Natalia	Somerset, NJ
	Hryhorczuk, Natalia	Chicago, IL
	Hupalo, Jerry	Chicago, IL
	Illuk, Zina	Belle Harbor, NY
	Kaminsky, Wasyl	Winnetka, IL
	Karkoc, Petro	Columbia Heights, MN

	Karpevyeh, Christine	New York, NY
	Keske, Luba & Walter	Woodland Hills, CA
	Konopada, Jaroslav	Warren, MI
	Konowal, Alex	Fort Myers, FL
	Kryworuchko, Anatole	Chilliwack, BC
	Kulynych, M	Jackson Heights, NY
	Kuropas, Bohdan & Lydia	Hickory, NC
	Leskiw, Maria	Philadelphia, PA
	Lonyszyn, Sophie	Somerset, NJ
	Luchechko, John	West Palm Beach, FL
	Lysobey, Christine	Cherry Hill, NJ
	Moczula, Michael	Clifton, NJ
	Pasicznyk, Nataly	Rochester, NY
	Pawliw, Markian	Montreal, QC
	Pawlowych, Lubomyr & Irene	Union, NJ
	Petryk, Anna	Sherwood Park, AB
	Pikolycky, Gregory	La Jolla, CA
	Poletz, Alexander	St Anthony, MN
	Polon, Oksana & Lavro	Pittsford, NY
	Pytlowanyj, Wolodymyr	St Johns, MI
	Rybak, Roman	St Paul, MN
	Saldyt, Oksana	Amherst, NY
	Slevinsky, Taras & Maria	Stratford, CT
	Slobodynsky, Michael & Natala	Parrish, FL
	Slysh, Roman	Raleigh, NC
	Stecyszyn, Zenovia	Chicago, IL
	Subchak, Lesia	Canton, OH
	Sydorak, Jaroslav	Hillsborough, CA
	Troschuk, Vera	Chicago, IL
	Wolowodiuk, Yaroslav	Glen Oaks, NY
	Yasinsky, Tatiana	Silver Spring, MD
	Yurkewych, Maria	East Hanover, NJ
5	Baranyk, Roman	Warren, MI
	Bratach, Eugene	West Palm Beach, FL
	Gonzalez, Luba	Lynbrook, NY
	Haftkowycz, Nadia	Wethersfield, CT
	Holub, Maria	Stuart, FL
	Holuka, Alexandra	Flushing, NY
	Jarosewych, Myron & Daria	Downers Grove, IL
	Kolubinsky, Walter	Phoenixville, PA
	Markowycz, M	Lake Worth, FL
	Mudry, Alexandra	Chicago, IL
	Oryshchyn, Borys & Luba	Lakewood, CO
	Pastushenko, Tatiana	Hewitt, NJ
	Pendakiwskyj, Osyp & Olga	Shelton, CT
	Penk, Maria	Stamford, CT
	Shashkewych, Sophie	Torrance, CA
	Sich, Dmytro	Tulsa, OK
	Syrotiuk, Natalia	Somers, CT
	Szczerba, Maria	Southampton, PA
	Wenke, Mirosława	Union, NJ
2	Kusma, Bohdan	Lincoln, RI
РАЗОМ ЗА АЛЬМАНАХ: \$2,702		

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“ !

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Архиєпископ УПЦ США Даниїл піднявся до неба

Владика Даниїл і о. Петро Левко благословляють хрест і купол храму. (Фото: Левко Хмельковський)

Левко Хмельковський

ЯРДВІЛ, Нью-Джерсі. – 30 травня Архієпископ Української Православної Церкви США Даниїл разом з настоятелем Української православної церкви св. Юрія Переможця о. Петром Левком і оператором крану Френсісом Гуттою піднялися над храмом і благословили оновлені та позолочені купол і хрест церкви. На висоті Владика і о. Петро торкнувся хреста, який вже понад 40 років вінчає храм. Саме під час благословення сталася короткочасна бурхлива злива, але вона не порушила церемонії.

У архиєрейській Службі Божій брали участь оо. Петро Левко, Володимир Музичка, Тарас Науменко, Тарас Чубенко, Василь Пасакас, дякон Джеймс Кейрнс, іподиякони Ричард Єндрис, Володимир Яворський, Михайло Бокало, Микола Залипак, семінаристи Тадей Сурак, Григорій Матвій, Ігор Процак.

Владика Даниїл тепло вітав декана Української

Католицької Церкви в Нью-Джерсі о. Тараса Лончину. Він також вручив грамоту подяки меценатові Романові Маленці за активну участь у житті Церкви.

У своєму слові Владика Даниїл розповів про символічне значення церковних куполів, при якому один купол символізує небо, три куполи – Святу Трійцю, а 33 куполи – роки земного життя Ісуса Христа. Золото куполів є символом вічності. Владика закликав жити у послушху до Господа нашого Ісуса Христа, берегти духовне і матеріальне надбання попередніх поколінь закордонних українців.

У церковній залі відбувся святковий обід, який приготували сестриці і братчики під керівництвом голови сестрицтва Ольги Зелезнок-Ільченко. Голова парафіяльної управи Григорій Штандер з участю парафіян вітав Владика Даниїла короваем, а О. Зелезнок-Ільченко – квітами.

Парафіяни подякували Френсісову Гутта-батькові і його синові Френсісові, які позолотили купол і хрест.

Владика Даниїл і о. Петро Левко з парафіянами Української православної церкви св. Юрія Переможця.

Київський історик приїхав на могили героїв

Левко Хмельковський

САВТ-БАВНД-БРУК, Нью-Джерсі. – 26 травня на Українському меморіальному цвинтарі св. Андрія Первозваного я зустрів київського історика, 30-річного Павла Подобєда, який фотографував поховання учасників української революції 1918-1921 років. Він приїхав до США на запрошення організації „Помаранчева хвиля“ і протягом трьох тижнів досліджував архіви ветеранів УНР та обліковував могили українських воїнів у США.

Допомогли у виконанні завдання Митрополит Антоній і Архієпископ Даниїл з Української Православної Церкви США.

П. Подобєд також очолює Благодійний фонд „Героїка“, зайнятий спорудженням пам'ятників і пам'ятних знаків борцям за волю України. Про цю ініціативу розповів П. Подобєд.

– Сам я з Херсону, закінчив у Києві Національний педагогічний університет ім. Михайла Драгоманова як політолог. І саме однодумцями-херсонцями ми дійшли думки, що у Подніпров'ї майже немає пам'ятників героям визвольних змагань. За приклад такого вшанування може служити захід України, але там тривалий час не було заборони і репресій з цієї сторінки історії. У 2010 році молоді люди з Києва, Херсонщини, Черкащини, Харківщини, Хмельниччини, Рівненщини та Тернопільщини об'єднали свої зусилля для того, аби встановлювати українські військові пам'ятники й утверджувати ідеї державності та волелюбності українців.

Почали з спорудження першого на півдні держави пам'ятника борцям за волю України в селі Зміївка на Херсонщині. У 2013 році зареєструвалися як Благодійний фонд „Героїка“. Відтоді встановили вже 26 пам'ятників. В числі перших був козацький хрест на могилі державного діяча Юрія Глушка в Києві.

Пожертви на пам'ятник зробили кияни Андрій Левус, Христина Пендзола-Вітович, Владислав Куценко, родина Степанових, Кирило Бекрешов, Юрій Яворський з Торонто, Руслан Теліський з Луцька та інші. Їхні датки залиши-

лися також на спорудження пам'ятника на могилі полковника Армії УНР Костя Вротновського-Сивошапки та відновлення могили хорунжого Армії УНР Тихона Хилюка селі Нижнів Івано-Франківської області.

Також у Києві встановили пам'ятник старшинам Армії УНР, уродженцям Києва. Про це подбала парафія храму ікони Божої Матері „Неопалима купина“ Української Православної Церкви Київського Патріархату. Біля цього храму і поставлено пам'ятник.

Пам'ятник кримчанам, які загинули у боях за єдність України, поставили біля села Ставки на Херсонщині. Цей та більшість інших пам'ятників виконав майстер Олег Собченко, великий патріот України. Він брав участь у війні на Донбасі, був важко поранений. Йому допомагали Дмитро Лупіпсів, Андрій Собченко, Максим Покотілов. Участь у спорудженні цього пам'ятника брали учасники бойових дій та добровольці Каланчацького району (керівник – сержант Олександр Харківцев), кримськотатарська сотня „Аскер“ (командир Ділявер Сейтумеров), Каховське лісове господарство, командування 57-ої бригади Збройних сил України та інші.

Після початку російсько-української війни на Донбасі ми призупинили всі меморіальні проекти, щоб спрямувати усі сили на допомозі фронту, забезпеченні бійців спорядженням, провіантом та засобами гігієни, опікою над пораненими. У 2014-2016 роках займалися допомогою українським підрозділам „Донбас“, „Азов“, 30-й окремій моторизованій бригаді. Ми продовжуємо таку допомогу і про її підтримку можна дізнатися на стрінці інтернету: або зголоситися електронною поштою: heroic.spirit@gmail.com.

Але дослідницька діяльність триває. В Армії УНР та Українській Галицькій Армії воювали десятки тисяч воїнів. Не тільки українці, а білоруси, росіяни, латвійці, грузини, литовці, кримські татари, євреї та представники інших національностей. Всі українські землі – від Кубані до

(Закінчення на стор. 10)

Павло Подобєд на Українському меморіальному цвинтарі св. Андрія Первозваного. (Фото: Левко Хмельковський)

Відзначили 50-річчя 12-го Відділу СУА

Петро Твардовський

ПАРМА, Огайо. – 50-річчя діяльності 12-го Відділу Союзу Українок Америки (СУА) ім. Олени Пчілки відзначили 21 травня в парафіяльній залі св. Андрія. Учасниками святкування було понад 175 гостей з української громади Великого Клівленду, зокрема Пармський Єпископ Української католицької катедри св. Йосафата Богдан Данило, парох цієї катедри о. Богдан Барицький, парох УКЦ св. Андрія о. Ігор Касіян, парох УГКЦ Покрова Пресвятої Богородиці о. Михайло Дроздовський, настоятель Української православної церкви св. Володимира о. Іван Наконечний, дякон Першої української баптистської церкви Роман Борщ з дружиною.

Від парафії Української православної церкви св. Трійці Київського Патріархату гостями були панімака Ольга Загурська, Галина Клебан, Зоряна і Юрій Ласійчук. Була запрошена й почесна гостя з Вашингтону, відома українська журналістка з українського відділення «Голосу Америки» Мирослава Гонгадзе.

У святково прикрашеній залі була представлена виставка з архіву відділу, яку опрацювала Марія Васирина. Приємне враження справляла програма свята з графічними зображеннями Олі Поглід. А членка СУА Надія Дейчаківська у цій програмі розкрила багатогранну діяльність 12-го Відділу від часу його заснування в 1967 році.

В останні роки відділ готував допомогу для фондів, створених Головною управою СУА – «Допомога жертвам Війни гідності» і «Допомога сім'ї загиблого воїна». З нагоди свого 50-ліття відділ пожертвував 1,000 дол. на ці добродійні фонди.

Союзянки-учасниці святкових відзначень. (Фото: Олександр Федорчук)

Почалося відзначення ювілею вступним словом голови 12-го Відділу Любі Рожі, яка привітала присутніх і передала ведення програми Ліді Вирсті, котра зачитала вірш союзянки Анни Завадівської, яка не так давно відійшла у вічність.

Далі виступила голова Округи Огайо СУА Дозя Кріслата, яка від себе особисто та від Головної управи СУА, 8-го, 130-го і новоствореного 138-го відділів привітала союзянок 12-го Відділу СУА з ювілеєм.

Д. Кріслата вручила грамоти Л. Вирсті, Н. Дейчаківській, Любі Дармохвал, Пет Крутиголові за 50-літ-

ню працю для СУА. Грамоти підписали голова Головної управи СУА Маріянна Заяць та заступник голови Христина Бойко.

Потім виступили голова управи Українських Злучених Організацій Марта Ліщиницька-Келегер і Мирослава Гонгадзе. Влодзя Краснянська зачитала Молитву СУА.

Після молитви СУА ведуча програми запросила до молитви і благословення їжі Владику Б. Данила. Далі була невелика концертна частина програми. Творчий колектив при парафії Покрова Пресвятої Богородиці представив гуморис-

тичну міні-виставу з деклямаціями і піснями за сценарієм Ольги Войтків і режисера Володимира Штокала. Бандуристка Ірина Завадівська виконала «Гомін степів» і «Мої ясени» композиторів Григорія Китастого і Степана Кривенького.

Учасники свята співом «Многая літа» привітали з днем народження Владику Б. Данила і о. М. Дроздовського. Закінчено святкування подячним словом ведучої програми Л. Вирсті всім присутнім, жертводавцям, ювілейному комітетові на чолі з Лідією Базарко, М. Гонгадзе, учасникам концертної програми.

Пластуни та учні відтворили Петриківський розпис

Наталія Павленко

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 6 травня пластуни з Випані, Нью-Джерсі, стали учасниками майстерні з Петриківського розпису, проведеного виховницею Софією Шиприкевич. Майстерня була організована під егідою Українського історико-освітнього центру Української Православної Церкви США.

«Ми надзвичайно раді, що діти у США мають нагоду особисто ознайомитися з Петриківським стилем малювання і створити свої пер-

ші власні петриківські малюнки», – вважають колекціонери Юрій Міщенко та Наталя Павленко, чия колекція Петриківського мистецтва нині виставлена в Українському Історично-Освітньому центрі.

Виставка організована зусиллями працівників і добровольців Українського історико-освітнього центру Наталії Гончаренко, Михайла Андреця, Оксани Паскаса та колекціонерів Ю. Міщенка і Н. Павленко, приватна колекція яких відображає розмаїття стилів Петриківки та складається з праць чотирьох поколінь майстрів.

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 3 червня Школа українознавства при Українській православній церкві св. Андрія Первозваного відвідала виставку Петриківського розпису, яку до 30 червня проводить Український історико-освітній центр. Впродовж дня класи по черзі оглядали виставку і при цьому мали нагоду у бібліотеці Консistorії Української Православної Церкви США відтворити побачене на своїх малюнках.

Першими привели наймолодших учнів вчительки Наталя Мороз, Любов та Ірина Шак. Завідуюча бібліотекою Оксана Паскаса розповіла дітям про виставку, бібліотекар Людмила Безсонова допомогла приготувати фарби й діти заходилися малювати.

Каміла Юрчишин і Ангеліна Кореновська малювали калину, Вікторія Руда – хатку, Максим Муртазин – прапор України. Усі сфотографувалися з малюнками і тоді поступилися місцем наступній класі.

Пластуни виготовили малюнки на тарелях. (Фото: Роман Шиприкевич)

Діти з своїми малюнками. (Фото: Левко Хмельковський)

ФЕСТИВАЛЬ „ФЕРЕНЦ-ФЕСТ“ ПРОВЕЛИ У ЗАМКУ

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 6-7 травня другий молодіжний фестиваль „Ференц-фест“ відбувся у старовинному замку Синявських. 6 травня відбулося представлення туристичного потенціалу районів та міст Тернопілля.

Свято було присвячене Ференцу II Ракоці – князеві Трансильванії, очільникові національно-визвольної війни угорського народу 1703-1711 років, який у 1703-1708 роках жив і працював у Бережанах. З привітанням до учасників фестивалю звернулися представники угорської делегації, які приїхали з міст Егер і Шарошпатак.

Присутні побачили дерев'яну скульптуру „Весна“ американського мистця Беті Ліланда, який зараз мешкає в Тернополі. Діяла виставка живопису Романа Михальчу-

Учасники свята у старому замку. (Фото: Тетяна Будар)

ка. Свої роботи показали різьбарі Михайло Завійський, Ігор Михайлишин з Гутиська, майстер соломоплетіння Іван Пришляк з Підлісного, вишивальниця Наталія Сівка з Підвисокого, майстер з виготовлення килимів Сергій Ткачов з Тернополя та інші.

Виступили гурт „Золота Липа“, жіночий вокальний ансамбль „Журавка“, солісти Ігор Варчак, Лілія Слободня, вокальне тріо у складі Л. Слободної, Лесі Метельської та Наталі Борик, танцювальний колектив „Водограй“ та інші. Під стінами старого замку кухарі готували угорські страви.

7 травня у краєзнавчому музеї відбулося відкриття виставки художніх картин, привезених з Чинадівського замку. Керівник мистецького-клубу „Палітра-спектр“ Оксана Мецгер з Мукачова розповіла про історію заснування їхнього товариства. Свою картину з портретом Ференца II Ракоці вона подарувала краєзнавчому музеєві.

Перед ратушею відбувся концерт „Весна красна“ з участю хореографічного колективу школи-гімназії ім. Богдана Лепкого „Розмарія“ (керівник Марія Кузів).

До меморіальної дошки Ференцові II Ракоці представники місцевої влади та угорської делегації поклали вінки з барвінку.

У стінах замку відбулося урочисте відкриття другого дня фестивалю „Ференц-фест“. Увазі глядачів були представлені виступи угорських та українських художніх колективів.

Київський історик...

(Закінчення зі стор. 8)

Холмщини – були представлені в українському війську.

На жаль, в Україні відсутні цвинтарі учасників перших Визвольних змагань. Могили українських воїнів часто непорядковані та занедбані, або просто знищені. Відтак наша благодійна ініціатива закликає кожного, хто має патріотичні почуття: зроби сам, не чекай на когось.

Практично у кожному місті чи селі є персоналії чи події, які чекають на висвітлення та вшанування. Учасників Визвольних змагань можна вшанувати меморіальною дошкою на стіні школи, храму, сільської ради. Учасників бою чи воїнів певного військового підрозділу доречно вшанувати обеліском чи хрестом.

Чим допоможе „Героїка“? Ми надамо історичну довідку про персоналії та події у певному населеному пункті, виготовимо ескіз та проектну документацію пам'ятних знаків, допоможемо у виготовленні меморіальної дошки, меморіалів та меморіальних знаків. Закордонні українці можуть більше знати про події того часу в Україні, ніж місцеві мешканці, які зазнали важких зборон під час комуністичного режиму. Допомагайте „Героїці“!

АРКА

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

RETRO LVIV РЕТРО ЛЬВІВ

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER-UNF
PRESENTS A GALA FUNDRAISER
UNDER THE STARS

ЗАПРОШУЄМО НА «ЛЬВІВСЬКУ КАВУ»
І БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
БЕНКЕТ, ШОУ-КОНЦЕРТ

FRIDAY JULY 14, 2017, 7PM

Intimate and light-hearted Cabaret show „Retro Lviv“, featuring
music of the 1930s – 1940s, starring

**Pikkardiyska Tertsya, Oksana Mukha, Vasyl Popadiuk,
Kozak System as „батьри“, Syzokryli Dancers**

- Meet the artists /Photo Op.
- Elegant 4-course dinner of old-Lviv cuisine with wine
- Sip famous Lviv coffee & pastry
- Cocktail hour with zakusky/appetizers
- Bring your dancing shoes. Dance the foxtrot, tango ...
- Includes VIP parking pass
- Festival admittance \$175 @ person incl. \$100 tax deductible donation to UNF for Humanitarian Aid to Ukraine
- Info: 973-292-9800 X3071
- Room reservations: 845-626-5641

Soyuzivka, PO Box 516, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson NY 12446, 845-626-5641
www.soyuzivka.com, email sqss@soyuzivka.com

В Нью-Йорку відбувся Український фестиваль

Фото: Христина Сизоненко

Фото: Христина Сизоненко

Христина Сизоненко

НЬЮ-ЙОРК. – 19-21 травня у традиційному місці – на Сьомій вулиці між Другою і Третьою авеню – відбувся 41-ий щорічний Український фестиваль парафії св. Юра. Як

зазначалося в програмі, це було свято української культури – музики, танцю і кухні. Вулицю заповнили столи з народними виробами, пам'ятками і ласощами, розмаїття яких вдовольняло кожного з гостей. На сцені ведучі – директор Академії св. Юра Андрій Стасів і

випускниця Академії Божена Дергало представили численні танцювальні ансамблі, споваків і музик. Опівдні в суботу програма включала вітання Посла України в США Валерія Чалого, якого вітали на сцені А. Стасів і студенти Академії св. Юра.

Фото: Ірена Реєнт Савіяно

Фото: Ірена Реєнт Савіяно

Фото: Ірена Реєнт Савіяно

Фото: Христина Сизоненко

Фото: Ірена Реєнт Савіяно

Фото: Ірена Реєнт Савіяно

Фото: Ірена Реєнт Савіяно

НОВІ ВИДАННЯ

Розповідь про воїнів

Георгій Лук'ячук

Євген Стеблівський. „Кіборги. Сага про воїнів“. Київ. „Ярославів Вал“. 2017. 264 стор.

КИЇВ. – 4 травня Національний музей літератури України спільно з видавництвом „Ярославів Вал“ презентував роман Євгена Стеблівського „Кіборги. Сага про воїнів“. Це одна із перших художніх книг про війну на Донбасі.

Головний герой Славко Рудинський знає, що він нащадок легендарного холоднорського отамана Рудя, і так само, як його прадід, йде до бою під гаслом „Воля або смерть“!

Справжні герої стали насмерть на Донецькому летовищі проти споконвічного ворога. Вони почали свою війну під Слов'янськом і пройшли пекельний шлях до Донецького летовища.

Рудя чекає з війни його кохана дівчина Іванка і, не витримавши

Автор роману Євген Стеблівський (зліва) з ведучим, письменником Михайлом Слабошпицьким. (Фото: Георгій Лук'ячук)

напруги невідомості, приїжджає до нього на фронт.

Ідея написати книгу виникла у автора з початком війни в Україні. Описував реальні події. Це другий роман у трилогії – першим був „Звенигора. Повстанці. Шабля на комісара“. У ньому описуються невідомі й трагічні події Звенигородсько-Таращанського повстання 1918 року на

території центральної України. Після першої книги мала вийти історія Юрка Тютюнника, але Є. Стеблівський вирішив спершу писати про війну, яка сьогодні триває в Україні.

У презентації роману взяли участь письменник, учасник війни Борис Гуменюк, головний редактор видавництва „Ярославів Вал“ Павло Щириця і Є. Стеблівський.

Завітав на презентацію учасник бойових дій Микола Тихонов, який упізнав у сюжеті свого товариша з війни. Про роль добровольців на фронті і в тилу говорила журналістка Тамара Лозова з Дніпра.

Провадив презентацію письменник і літературознавець Михайло Слабошпицький. Він, зокрема, зазначив, як пишається тим, що його черкаська земля має таких талановитих людей.

Книга містить імена 4,700 жертв сталінщини

Світлана Чорна

КИЇВ. – У Національній історичній бібліотеці України 25 травня відбулася презентація книги хмельницького журналіста й громадського діяча Богдана Теленька „Соловецький мартиролог Поділля“, що вийшла друком з підтримкою Радикальної партії Олега Ляшка. У ній взяв участь народний депутат Укра-

їни, перший заступник голови Комітету з питань бюджету Василь Амелюченко.

Видання містить 4,700 імен репресованих у часи сталінського режиму подолян, що загинули на спорудженні Біломорканалу та інших будовах часу Великого терору. Книга створена на основі секретних архівів Федеральної служби безпеки Росії.

Учасники презентації поклали квіти до Меморіалу жертв політичних репресій. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Богдан Теленько розповідає про свою книгу. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Ці відомості вдалося зібрати карельському дослідникові сталінських репресій Юрієві Дмитрієву. Він встиг передати Б. Теленькові під час експедиції у Сандармох і на Соловки у 2013 році близько 70 тис. імен людей різних національностей.

У книзі подано й короткі біографічні довідки. Видання проілюстроване фотокопіями справ репресованих і документальними знімками з Біломорканалу.

У передмові до книги О. Ляшко зазначив, що Соловецький мартиролог, трагедія Голодомору в 1932-1933 роках, Великий терор 1937-1937

років, інші злочини комуністичного режиму – це разом і найтрагічніші науки української історії. „Щоб допомогти українцям глибше усвідомити та засвоїти їх, ми підтримали видання цієї книги“, – зазначив він.

Публіцист плянує найближчим часом презентувати свою книгу у Варшаві та Перемишлі, адже третина списку – етнічні поляки.

Після презентації В. Амелюченко, Б. Теленько, громадські активісти поклали квіти до хреста, встановленого у центрі Києва у пам'ять закатованих сталінським режимом українців.

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003

212-477-3002

zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Акція „Вісла“...

(Закінчення зі стор. 7)

тей Української Греко-Католицької Церкви. Також обговорювалося тема надання пенсій для колишніх в'язнів табору у Явожні.

На 2007 рік припадало 60-річчя Акції „Вісла“. У грудні 2006 року Світовий Конгрес Українців звернувся з спеціальним закликом до Польщі, нагадуючи про вимоги, котрі були обговорені з Президентом А. Квасневським ще 2000 року. Заклик викликав велике зацікавлення в Польщі та в Україні. Відтак пішов лист-меморандум до Президента, Прем'єр-міністра та Голови Сейму Польщі з цими вимогами. Копії ми надіслали до Ради Європи, Європейського Союзу, Організації з Безпеки і Співробітництва в Європі та Організації Об'єднаних Націй. При кінці березня 2007 року було подано окремий лист до Прем'єр-міністра Леха Качинського, з пропозицією спеціальної зустрічі. 26 квітня 2007 року ми, тобто СКУ, отримали відмову.

Відзначення в Перемишлі 27-29 квітня 2007 включало подорож до села Павлокома, 40 кілометрів від Перемишля, де на світанку 3 березня 1945 року відділ Армії Крайової атакував село і вимордував 366 українців. Цей напад і вбивство мав намір вказати: „Тепер тут буде Польща“. Нині Павлокома — село з етнічно однорідним населенням — польським. Відзначення також включало наукову конференцію польських та українських науковців, під час якої представник польського Інституту національної пам'яті намагався прив'язати Акцію „Вісла“ до Волинських подій

1943 року.

В неділю вранці учасники конференції вислухали літургію у Катедрі св. Івана Хрестителя і пішли походом на військовий цвинтар у Пікуличах, де перепоховані тлінні останки приблизно 2,000 вояків Української Галицької Армії, полонених та інтернованих у польському таборі, які померли внаслідок епідемії дизентерії і тифу у 1920-1921 роках, та 47 воїнів УПА, ексгумованих з сіл Лишні та Бірчі. Вони згинули у бою з поляками або були розстріляні ще у 1946 році, але яких справа перепоховання тягнулася до 2000 року.

До речі, у грудні 2003 року за дорученням керівника державної адміністрації Підкарпатського воєводства були зняті інформаційні таблиці з могил, бо таблиці вказували, що ці воїни боролись проти Польщі і тим, на погляд поляків, ображали польське національне почуття, хоч ці написи були узгоджені між Об'єднанням Українців Польщі та польською радою Охорони пам'яті, боротьби та мучеництва.

На завершення відбулася академія у Катедрі св. Івана Хрестителя. При цьому треба сказати, що ця наша катедра знаходиться у підніжжі колишньої нашої церкви яку призначено греко-католицькою згідно з Конкордом між Польщею і Ватиканом ще 1925 року, але яка від 1946 року маю ім'я – костел св. Тереси, і належить кармелітам.

Кілька днів раніше я відвідав костел і побачив, що на стінах замість ікон висять таблиці в пам'ять поляків, „загиблих з рук банд УПА“.

15 травня 2007 року Світовий Конгрес Українців вислав листа до Папи Бенедикта XVI в справі анти-

українських написів у костелі Св. Терези в Перемишлі. Копії листа пішли до Кардинала Йосифа Глемба, Патріярха Любомира Гузара, Митрополита Івана Мартиняка та до Об'єднання Українців Польщі. Було тримано схвального листа від Патріярха Любомира. Не надійшла відповідь від Папи.

Конвенція ООН про запобігання злочину геноциду і покарання за нього була прийнята і запропонована для підписання резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 9 грудня 1948 року, тобто після вище визначених актів геноциду 1944-1947 років, але до декрету позбавлення права на господарства з 1949 року. Вона не має зворотного впливу, однак, окреслює, що собою становить геноцид.

Немає найменшого сумніву, що Акція „Вісла“ фактично є одним з найголовніших складових елементів даного злочину.

Щодо елементу убивства, заподіяння серйозних тілесних ушкоджень чи розумового розладу, навмисне створення життєвих умов, розрахованих на повне чи часткове фізичне знищення, то підсумки самих поляків з 31 липня 1947 року тут вистачальні: понад 140 тис. переселених і т.д.

26 червня 2016 року десяток польських молодиків напали на похід українців до Пікулицької могили борців за волю України. Поляки-кресов'яни йшли поруч і вигукували: „Перемишль завжди польський!“ Кілька напасників вдерлися на вулицю і намагалися зупинити похід. Поліція не реагувала.

10 грудня 2016 року колона польських правих організацій „Маршу орлят перемиських і

львівських” під патронатом посадника міста Роберта Хоми проходила біля Українського Дому у Перемишлі і кричала „Смерть українцям!“.

Зовсім недавно, 26 квітня цього року, польські хулігани знищили пам'ятник УПА у Грушовичах. Цей акт вандалізму був санкціонований місцевою, владою і схвалений Міністерством культури Польщі та польським Інститутом національної пам'яті. Ось так виглядає Польща сьогодні.

Ми прощаємо полякам наше трагічне минуле, бо це наш український християнський обов'язок. Однак, ми не будемо сприймати шовінізму мовчанкою. Держава, яка вважає себе цивілізованою, має певні зобов'язання. Ми ніколи не забудемо жертв, ані нашої прадідівської землі. Ми вимагаємо повернення наших духовних і культурних храмів, будинків, відшкодування за втрату наших сіл, хуторів, лісів тощо.

Богдан-Ігор Антонич, син священика, уродженець Лемківщини писав:

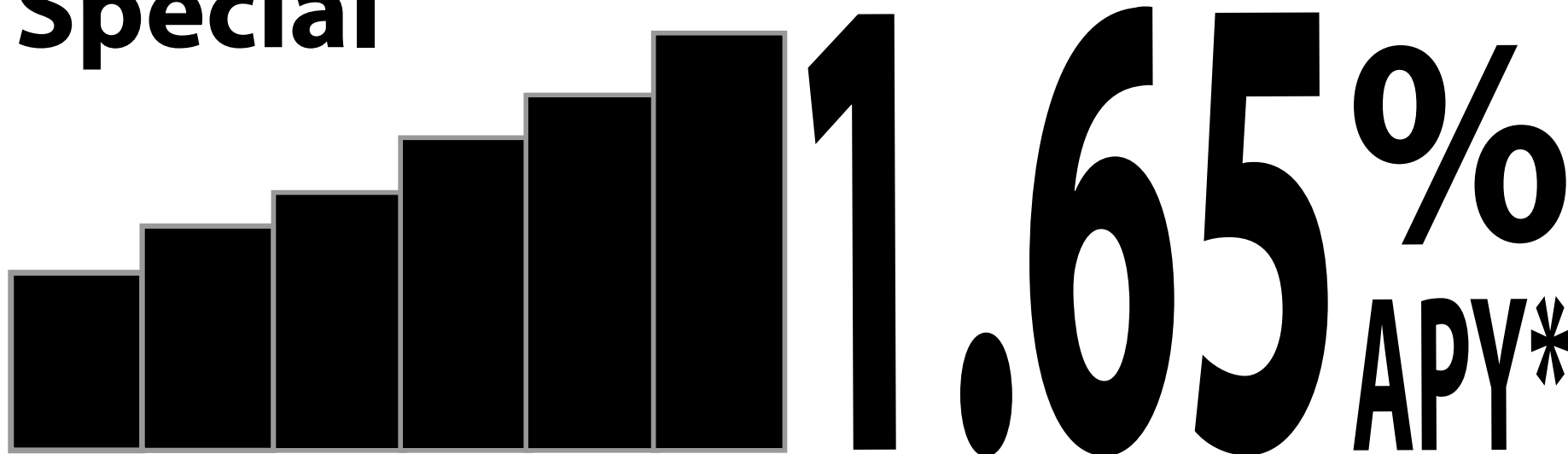
*Боюсь згасити світло лампи,
бо може стати ще страшніш,
і ніч, розкладена на ямби,
у серце вбилась, наче ніж.
Ніяк заснути! Кличуть півні,
годинник б'є і місяць лине.
Мій сон, мій голос неспокійний
в моїй трагічній Батьківщині...*

Не сміємо забути нашу трагічну Батьківщину. У 70-ту річницю ганебної Акції „Вісла“ згадаймо події і вшануємо пам'ять потерпілих. Слава Лемківщині! Слава Україні!

Нью-Йорк

13 Month Share Certificate Special

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

Deposits of \$75,000 or more are eligible to add 0.25% to the advertised APY*
Federally insured by NCUA. APY*=Annual Percentage Yield.

*Annual Percentage Yield (APY). 13 month share certificate special must be opened between May 1, 2017 and June 30, 2017. \$500 minimum balance required to open and earn 1.65% APY; \$75,000 minimum balance required to open and earn 1.90% APY (0.25% greater than 1.65% advertised APY). A penalty may be imposed for early withdrawals. All rates are subject to change without notice. Advertised rate accurate as of 05/01/2017. Must be member or sign-up for membership in the Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union – Philadelphia (UKRFCU) to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location). Federally insured by NCUA.

Call 215.725.4430

Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville

www.ukrfcu.com

ПОДОРОЖІ

Дзеркальна зала постане в своїй первісній красі

Володимир Чайка,
Зоряна Мазуранчик

ВИШНІВЕЦЬ, Тернопільська область. – У 2015 році у „Свободі“ була опублікована стаття про отримання Національним заповідником „Замки Тернопілля“ гранту від Посольства США на оновлення Вишнівецького палацу, унікальної пам'ятки історико-культурної спадщини України і об'єкту Національного заповідника „Замки Тернопілля“.

Найбільш своєю красою численних відвідувачів вражала Дзеркальна зала на першому поверсі палацу. Вона складалася з трьох частин і тягнулася вздовж усього південного фасаду. Ці три залі з'єднувалися між собою з допомогою трьох відкритих аркад, які складали близько 20 настінних тафлів, і майже стільки ж напівкруглих дверей.

За описами кінця XVIII ст. такою ж була і обробка стін галерії, що прилягала до дзеркальної залі. Стіни, не зайняті дзеркальними таф-

лями, були викладені горіховими панелями, розділені пілястрами і прикрашені чудовими декоративними позолоченими решітками та гірляндами квітів у стилі Людовіка XV.

Над аркадовими проходами були розміщені великі, майстерно виконані дерев'яні позолочені щити з гербами князів Вишнівецьких, Радзивилів, а також споріднених з ними родів. Дзеркальні залі прикрашали мармурові та гіпсові бюсти визначних політичних діячів Речі Посполитої, і серед них – Яна III Собеського, Станіслава Августа Понятовського, Єжи Мнішека та інші. Ці бюсти були копіями з оригіналів, які за часів останнього короля знаходилися у королівському палаці у Варшаві.

Зала існувала до кінця XIX ст. Але в наступні понад 100 років від її краси нічого не залишилося.

Сам факт, що до нашого часу дійшли зображення і креслення залі, значно полегшив роботу архітекторам для створення проекту її відтворення і став одним із чинни-

ків виділення грошей на її відбудову з Американського посольського фонду.

Архітектурна майстерня Юрія Вербовецького розробила проект відтворення інтер'єрів Дзеркальної залі з п'яти об'єднаних просторово приміщень – Аркової галерії (лівої), Залі з каміном, Центральної кімнати, Аркової галерії (правої) з трьома колонами та їх приміщень, прилеглих до палацу без втручання у існуючу плянувальну структуру.

Для відтворення оздоблення інтер'єрів Дзеркальної залі архітектори використали іконографічні матеріали та архівні матеріали.

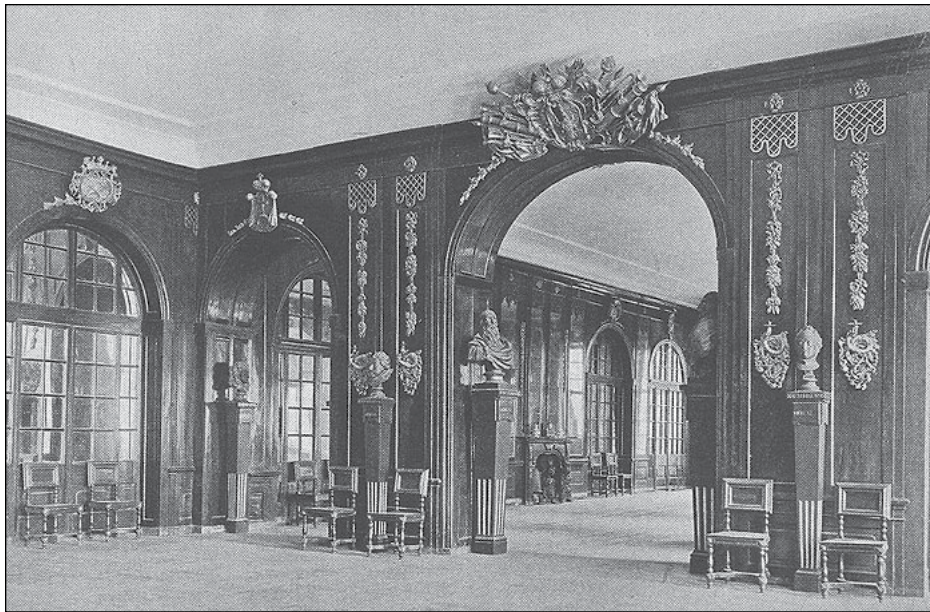
В проекті було враховано також, що свою назву зала отримала від великої кількості невеликих дзеркал, які складали 24 настінні дзеркальні тафлі та в трьох арках – 40 дзеркальних тафлів. Архітектори врахували й те, що стіни, які не зайняті дзеркальними тафлями, були викладені дерев'яними панелями та розділені пілястрами.

Обов'язковим елементом

інтер'єрів була символіка власників – герби, геральдичні знаки, які повторювались в різних художніх інтерпретаціях і у великій кількості у всіх залах палацу. Тому проектом передбачено наповнення експозиції інтер'єру приміщення відтвореними творами декоративного мистецтва: ліпнини, декоративних позолочених решіток та гірляндами квітів у стилі Людовіка XV на стінових пілястрах.

На сьогодні відтворено стелі залі в кожному з її приміщень, закуплено матеріали і відтворено дерев'яну орнаментовану підлогу в п'яти приміщеннях Дзеркальної залі і прилеглих кабінетах (будуарах), відтворено частину дверних прорізів, встановлено двері, влаштовано частину декоративного опорядження на стелі залі, встановлено залізобетонні кесонні перекриття, проведено низку інших, менш масштабних, але не менш значимих робіт.

До серпня цього року Дзеркальна зала Вишнівецького палацу постане в своїй первісній красі.

Дзеркальна зала Вишнівецького палацу в минулому.

Оновлення Дзеркальної залі Вишнівецького палацу.

Як Кремль...

(Закінчення зі стор. 3)

рення цими двома американськими патріотами національних інтересів своєї країни. Навряд чи Д. Трамп міг сам написати свою промову.

У наступних заявах Д. Трампа та його оточення з такого роду пасажів, як личинки, почала вилазити вся путінська програма капітуляції Заходу. „Наш основний ворог – „Ісламська держава“, Путін бореться з „Ісламською державою“, тому ми повинні відкинути всі наші дрібні розбіжності і об'єднатися з Путіним“ – ось нехитрий штамп свідомості, який денно і нічно нав'ювали Д. Трампові.

„Відкинути дрібні розбіжності“ на цій мові означало – здати Україну на відкуп В. Путінові. І ось вже Д. Трамп заявляє: він не впевнений, чи було приєднання Криму до Росії анексією, а потім скептично висловлюється про застарілу, на його погляд, організацію НАТО. А якою музикою сфер напевно прозвучали в Кремлі слова близького до Д. Трампа Нюта Гінґріча, речника Палати представників Конгресу 1990-их років, котрий оголосив капітуляцію Заходу від імени майбутнього Президента Д. Трампа: „Естонія – це передмістя Санкт-Петербургу, тому не вар-

то заради неї йти на ризик ядерної війни з Росією“.

За свідченнями очевидців, в оточенні новачка у великій політиці Д. Трампа навесні 2016 взагалі не було експертів з міжнародних взаємин, а заповнити вакансію неформального зовнішньополітичного радника для мотивованого Д. Саймса – справа нехитра. Можна припустити, що було вирішено зосередитися на нав'юванні двох найважливіших для Москви мемів: „Путін – необхідний Америці союзник, з яким слід співпрацювати“ і „НАТО застарів як організація епохи холодної війни“.

Обидва ці положення спочатку в характерній для стилю Д. Саймса вкрай манері прозвучали вже в програмній промові 27 квітня: „Ми повинні шукати ґрунт для співробітництва на основі спільних інтересів. Росія, наприклад, також зіткнулася з жахами ісламського тероризму...“, „Країни, які ми захищаємо, повинні оплачувати вартість цього захисту, або США повинні бути готові до того, щоб ці країни захищали себе самі. У нас немає іншого вибору“. Відмова США від військового захисту країни-члена НАТО, від принципу ядерного стримування означала б кінець Північноатлантичного альянсу, кінець США як світової держави, відхід Заходу зі світової історії.

„Співпрацюйте з нами, або вас

будуть далі підривати в ваших будинках і на вулицях“, – цей сигнал надсилається з Москви після кожного великого теракту в США, Франції, Німеччині, Великобританії, починаючи від Бостонського марафону і закінчуючи недавнім вибухом в Манчестері. Голова комітету Ради Федерації з оборони та безпеки Віктор Озеров тільки що назвав теракт в Манчестері „покарою для британських спецслужб за відмову співпрацювати з російськими колегами“.

Кремлівська мафія майже відкритим текстом пропонує Заходо-ві „дах“ від подальших терактів. Суть нав'язуваної Кремлем Заходу „співпраці“ формулюється гранично відверто: нова Ялта, розділ сфер впливу, визнання виключного домінування Москви на території колишнього СРСР.

Минулого року 9 листопада вранці перемогу Д. Трампа зустріли шампанським у російській Державній Думі. Д. Саймс відсалютував на неї директивною статтею, представляючи путінський порядок денний у респектабельному образі „американських національних інтересів“.

Але в Кремлі не розуміли однієї дуже важливої обставини. Затуманити мізки одному досвідченому політику і посадити його в крісло в Овальному кабінеті в Білому Домі не

досить для того, щоб підпорядкувати собі зовнішню політику США.

США – розвинена демократія з багаторівневою системою стримувань і противаг. За 100 днів президентства Д. Трампа кремлівська спецоперація пройшла шлях від тріумфу до повної поразки. Але віртуозна майстерність головного героя у зомбуванні свого клієнта має бути належним чином оцінена професіоналами розвідувального співтовариства.

Судить самі: на Д. Трампа котяться хвилі критики, але він далі повторює завчену мантру: „Путін – наш союзник у боротьбі з ісламським тероризмом, і ми повинні співпрацювати з Москвою“. А на зустрічі НАТО в Брюсселі Д. Трамп відверто відмовився підтвердити прихильність США до 5-ої статті статуту організації колективної оборони.

Секретний канал зв'язку з В. Путіним Д. Трампові не вдалося організувати. Дж. Кушнер з С. Кисляком, як запевняє „The Washington Post“, провалили цю багатообіцяючу ідею. Але ментальний канал, схоже, створений Інститутом національного інтересу, витримує перевірку на міцність.

Радіо „Свобода“

Андрій Піонтовський – російський політолог і публіцист, опозиційний до путінського режиму.

РОДИННЕ КОЛО

Моя мама зберегла пісню про Крути

Олександр Вівчарик

КАНІВ, Черкаська область. – 22 травня на урочистій Шевченковій церемонії телестудію „Тясмин” нагородили дипломом лавреата у Всеукраїнському фестивалі телевізійних і радіопрограм „Кобзар єднає Україну”. У фестивалі брали участь 24 обласні телерадіокомпанії України, були також представники Грузії, Білорусі, Еспанії, Німеччини, Туреччини, які разом представили майже 100 конкурсних робіт.

Жюрі, яке очолив заслужений журналіст України Олександр Савченко, вирішило, що програма „Лист-пісня від Марії Вівчарик”

Марія Вівчарик на святі у Каневі. (Фото: Олександр Вівчарик)

заслужує на відзнаку.

Моя мама Марія Вівчарик (у дівочтві Ластівка) пройшла важкі випробування, вижила у найстрашнішому концтаборі СРСР, але зберегла оптимізм і віру в Україну.

Вона згадала пісню про Крутян, яку в її рідному селі Кривеньке, що на Тернопільщині, співали ще за часів панування Польщі. Тож виклала її на папері і зателефонувала до місцевої газети „Сміла”, щоб надрукували її прості, але щирі слова до 29 січня – Дня Героїв Крут.

Журналісти виконали прохання М. Вівчарик, узяли у неї телевізійне інтерв'ю, яке показали всій Черкащині.

Дівочий вірш з минулого

Левко Хмельковський

Лярісса Пенцак з „Українського села” в Сомерсеті, Нью-Джерсі, без особливого подиву отримала листа від своєї подруги Марійки Левицької з Торонто – вони приятелюють і листуються з дівочих літ, коли зустрілися в таборі для переміщених осіб в Берхтесгадені. Лярісса була тоді Голубович, а Марійка – Барабаш. Третьою подругою була Оленка Деркач, яка тепер Маців і живе у Монреалі.

Здивувалася Л. Пенцак, коли побачила, що у конверті був її власний вірш, написаний у 14 років в Берхтесгадені 2 грудня 1947 року. З того часу подруга берегла дівочу поезію, щоб порадувати авторку через 70 років.

Ось цей вірш:

Серед високих диких Альп,
Де є лиш скелі та ліси,
Закинуті тяжкою долею
Караємось на чужині.
Хоча туга за рідним краєм
Гризе нам душу раз у раз,
Терпляче ми усе чекаєм,
Коли настане слушний час.
Як тільки прийде та хвилина,
Для нас настане просто рай.
Розкинемо могутні крила
Й полинемо у рідний край.

Час лине невпинно. Можливо, інші читачі „Свободи” теж беруть поетичні спроби, малюнки чи світліни з таборової юности. „Свобода” радо вмістить їх на сторінці „Родинне коло”.

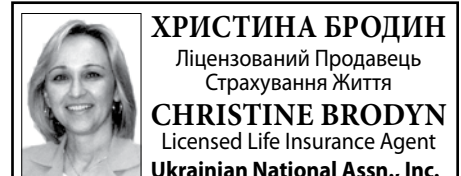

Подруги у 1947 році (зліва): Марійка Барабаш-Левицька, Оленка Деркач-Маців, Лярісса Голубович-Пенцак.

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

30-тилітній МОРТГЕДЖ

3.99% APR*

ВПЕРШЕ КУПУЄТЕ ВЛАСНЕ ЖИТЛО:

- 10% ПОЧАТКОВИЙ ВНЕСОК
- БЕЗ РМІ (ПЕРСОНАЛЬНОЇ МОРТГЕДЖ ІНШУРИ)

Fixed Rate up to \$424,100	Rate	Point	APR*
30 yr. Fixed	3.935%	0	3.990%

Відсотки можуть бути змінені без попереднього повідомлення, телефонуйте до нашого позикового відділу за №:

773-328-7500 x283

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Завітайте на нашу веб-сторінку, або проскануйте "QR code", щоб дізнатись поточні мортгедж пропозиції.

SELFRELIANCE.COM
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

*Пропозиція доступна для власників одноквартирних будинків і кваліфікованих кондомініумів, та власників багатоквартирних будинків до чотирьох квартир, коли власник проживає в одній з них. Станом на 24-те травня 2017 р. відсоткова ставка на 30-річний "FNMA qualified" особистий мортгедж до максимальної суми \$424,100 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 3.990% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); щомісячна оплата на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах становить \$473.68; ніякої оплати за аплікацію, 0 поінтів. Житлові позики з нижчим початковим внеском теж доступні. При купівлі Вами свого першого власного житла початковий внесок становить 10%, без РМІ (Особистий Мортгедж Страховки). Місячна оплата не включає кошти податків за нерухомість, страхування майна, Особисту Мортгедж Страховку – РМІ. Фактична місячна оплата буде вищою, якщо включити суму податків і страхування. Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, у визначених географічних місцевостях, за умови ухвалення заяви. Пропонована ставка й умови можуть бути змінені в будь-який час без попереднього повідомлення. Будь ласка, телефонуйте до нашого позикового відділу на безкоштовний № 1-888-222-8571 x283 за поточними пропозиціями, відсотковими ставками й умовами.

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

2018

SCOPE TRAVEL

Plan ahead and keep these dates open!

NEW YEARS & CHRISTMAS in LVIV

Dec 29, 2017 - Jan 8, 2018 11 Days - \$1190

Includes: George Hotel, Transfers, Buffet Breakfasts
Two city tours + Gala NEW YEARS and SVIAT VECHIR
Optional: Slavsk - Karpaty excursions

EASTER in LVIV

April 2 – 10, 2018 9 Days - \$890

Includes: George Hotel, Transfers, Buffet Breakfasts
Two city tours + Krechiv, Easter Sviachene
Optional: Potchaiv and Olesko Castle,
or 2 day Karpaty/ Yaremche excursions

ICELAND CIRCUMNAVIGATION

June 14 – 25, 2018 12 Days - \$3290

Cruise (10) 3 meals daily + Reykjavik (1)
Journey around Iceland, a mystical land steeped in
Viking tradition. A voyage of natural wonders!
SAVE \$1000 per couple if deposit received
by July 31, 2017

SICILY Palermo (4) + Catania (5)

September 13 – 22, 2018 10 days - \$1890

Superior Firstclass Hotels, Buffet Breakfasts + 4 Dinners
Basic city tours: Palermo, Piazza Armerina,
Catania, + Taormina
Optional: Manreale, Segesta + Erice, Mt. Etna,
Siracusa + Racusa excursions
Group space limit: 28 persons - BOOK EARLY!

www.scopetravel.com 201.463.4656

scope@scopetravel.com

17-ТА ЛЕМКІВСЬКА ВАТРА В США

ELLENVILLE, NY JUNE 24-25, 2017

XVII

LEMKO VATRA

2017

24-25 червня

June 24-25

Oselia CYM Ellenville

8853 US-209, Ellenville, NY 12428

На вас чекають

Два концерти

Мистецькі виставки

Лемківська Спадщина

Забави

Печення поросят

Традиційні страви

Футбол, Волейбол

Служба Божа

Доповідь

Come Enjoy

Two concerts

Arts and Crafts vendors

Lemko Heritage Tent

Zabava

Pig Roast

Traditional dishes

Soccer, Volleyball

Divine Liturgy

Keynote address

За інформацією / For more information

president@lemko-ool.com or (917) 678-4168

Contact us:

888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:

SELECT SEVEN – 3.5%*

STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Перші три роки

(Закінчення зі стор. 1)

В цілому В. Уколов вважає успішною діяльність Президента П. Порошенка у трьох важливих сферах. Це – відновлення боєздатності української армії; зменшення залежності від російського газу; прискорення процесу європейської інтеграції і загалом зовнішньополітичні досягнення; прихильність закордонних партнерів, завдяки якій Україна у 2014-2017 роках одержала лише від Міжнародного валютного фонду понад 13 млрд. дол.

На жаль, найбільші контрверсії в Україні викликають саме Мінські домовленості, точніше – недомовки навколо них. Наприклад, провідниця партії „Батьківщина“ Юлія Тимошенко чомусь переконана, що Президент П. Порошенко у рамках Мінських домовленостей підписав таємні документи, „про які ніхто не знає, вони не оприлюднені, бо президент взяв на себе зобов'язання, яких українське суспільство не прийме, – зміни до Конституції, особливий статут для Донбасу, вибори, котрі лега-

лізують окупацію...“.

Ну, Ю. Тимошенко – занадто зацікавлена в дискредитуванні Президента, тому іншої оцінки від неї годі чекати, але от думка незалежного політолога Віктора Небоженка: „Україну в Мінську представляє винятково проросійська – і залежна від росіян – делегація. Тому від самого початку було зрозуміло, що Мінські домовленості не будуть зреалізовані...“.

В уявленні В. Небоженка людський і політичний портрет П. Порошенка виглядає таким: „Це справді розумниця. Прекрасний бізнесмен, прогресивний олігарх, любить життя, увагу, владу і гроші. Але він не слабкий, а власне невідповідний Президент для сьогоденної історичної ситуації. Не його це діло. У мирний час і в ситі роки йому ціни не було б, а тепер він лише псує все і ще й страшно ображається... Натомисть мав би пам'ятати, що українці можуть скинути його, не варто йому жити ілюзіями, що народ можна дурити без кінця“.

Ще одна напівхвальба-напівосуд. Філософ Валентин Гладких: „Порошенко виконав багато з обіцяного. Це і закордонні кредити, і електронне декларування, і зміцнення оборони. Але й невиконанного немало. Скажімо, запевнення, що закінчить АТО за 10 днів... Як розумна людина, Порошенко усвідомлював, в якому стані приймав країну. Однак, замість жити по-новому – далі жив,

як і раніше. Пішов шляхом найменшого спротиву, поклавшись на ресурсних кандидатів – на так звану шляхту, яка пережила за 25 років усі політичні режими. Думав, що їх використовуватиме, а в результаті сам став їхнім заручником“.

Іншими словами, суспільні настрої не обіцяють П. Порошенкові безхмарного закінчення його першої президентської каденції. Можна сказати, в Україні вже почалася передвиборна компанія, і дальший удар цих крайніх наставлень, „найкрайшій-найгірший“, винесе на суспільну поверхню всі здобутки П. Порошенка і всі недотримані ним обіцянки.

Чи спроможний він за два роки, що залишаються до чергових виборів, переламати політичну й економічну ситуацію в країні на свою користь? Чи знайде на кого спертися? Адже критика на його адресу іде з обидвох сторін покищо невидимої барикади – з боку ретроградів, які прагнуть проросійського реваншу, і також з боку чутливого до долі української держави громадянського суспільства, котре все більше невдоволене безрезультатною боротьбою з корупцією та лицемірним імітуванням реформ.

Дехто з експертів взагалі відкидає можливість реформ за цієї влади. Наприклад, парадокс від українського історика політичних течій Станіслава Овчаренка: „У нас нема корупції – в нас є консолідована влада олігархів. Корупція – це відхилення від норми, а в нас корупціонер – це „нормальна“ людина, а не відхилення...“.

Незнищеність корупції засвідчують і політики з оточення самого президента. Член фракції „БПП“ Володимир Ар'єв стверджує: „Найгірший ворог України – не Путін, а корупція, бо коли Росія – ворог біля воріт, то корупція – ворог всередині домівки“.

Та чи не є цей погляд спотворенням, нехай і не зумисним, української дійсності? Як би там не було безнадійно з корупцією, її знищення залежить таки від самої України. Тим часом смертельна ворожість путінської Москви від України не залежить. Це наша національна карма: вижити Україна може лише у битві за життя і свободу. Мир з путінською Росією означає для України загибель. Невже й нині цю істину треба доводити українській еліті?

Проте проблеми України полягають й у загальній якості суспільства, в якому все ще не визріла критична маса для радикального відродження нації і держави.

Олесь Доній, учасник колишньої студентської „революції на граніті“, говорить: „Українці готові до героїчних вчинків, готові виходити на майдани й вимагати змін, але не готові до системності і своїми героїчними вчинками фактично розшищують дорогу для повернення старих еліт, не маючи сили творити власні структури і захищати власні ідеї“.

Тому так тяжко прогнозувати навіть найближчу політичну реальність. Швидше за все, немалою мірою вона залежатиме від порозуміння між „Бльоком Петра Порошенка“ і „Народним фронтом“, очільник якого Арсеній Яценюк чекає сприятливого моменту для повернення у велику політику.

Усвідомлюючи складне сьогоденне становище президента, А. Яценюк іде в ідейний – покищо! – наступ, пропонуючи П. Порошенкові негайну конституційну реформу і добровільну відмову від значної частини нинішніх президентських повноважень. Крім усього, згідно з ініціативою А. Яценюка, президент не повинен представляти жодної політичної сили. Найголовніші важелі влади опиняться в руках народних депутатів, і це означатиме глибоку демократизацію України.

За повідомленнями добре поінформованих джерел, П. Порошенко на цю „підступну“ пропозицію не пристає. Нащо ж йому президентська посада без найширших повноважень?

На такому ось соціологічному тлі й починається четвертий президентський рік: опитування кінця травня засвідчили, що якби президентські вибори відбувалися зараз, то за П. Порошенка віддали б голоси вже не 54 відс., як це було у травні 2014 року, а тільки 13.2 відс. виборців.

На п'яти йому наступає непогамовна Ю. Тимошенко – з 12.9 відс. підтримки. Це насторожує. Її більш ніж ймовірна участь у боротьбі за президентське крісло ледве чи обійдеться без залаштункової угоди з „Опозиційним бльоком“. Недаремне, мабуть, провідниця „Батьківщини“ все частіше з'являється у програмах телеканалу „Інтер“, за яким стоять колишні „регіонали“-олігархи Сергій Льовочкін та Дмитро Фірташ.

Може, вже досить підрум'яновати старі політичні обличчя? Київський тижневик „Фокус“ пише з цього приводу, що і П. Порошенко і всі інші потенційні кандидати на президентський пост з'явилися на політичній сцені 20 років тому і „чим тільки могли здивувати, вже здивували“.

Ні – दिвам кінця не видно: серед найможливіших спадкоємців П. Порошенка називаються імена, котрі не викликають найменшого ентузіазму. Як от Юрій Луценко. Хто не знає карколомних зигзагів політичної біографії цього нібито свідомого українського діяча, нехай знайде і прочитає його інтерв'ю для російськомовного „Московського комсомольця“ в Донбасі від 13 листопада 2002 року, в якому теперішній генеральний прокурор України обливав брудом Українську Повстанську Армію і ОУН. Отакий спадкоємець.

А втім, за два роки може багато чого змінитися. Люди здатні змінюватися. Україна чекає цього від П. Порошенка. Змін – чесних, докорінних змін, а не позачергових виборів, висліди котрих неможливо передбачити.

НА ПРОДАЖ – \$95,000

Дуже чиста, 2-спальнева квартира/кондомініум, на першому поверсі, із зручним парковинням в Українському селі, Cedar Grove Lane, Somerset, NJ. Близько до Української Православної і Католицької церков.
Тел.: 908-642-8356

HOUSE FOR SALE

5521 Route 23C, Jewett, N.Y.

Reduced price of \$275,000.

3 bedrooms, 2 and 1/2 bathrooms. Immaculate turn-key condition, including bare essentials for immediate occupancy. Wrap-around porch, stone fireplace and beautiful mountain views. Close to Ukrainian Church and ski slopes.

Please contact Roma Rainey
at 508-292-2090 or 518-589-1024.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Прощальне слово...

(Закінчення зі стор. 1)

Блаженніший Любомир дякує своїм співбратом у кардинальському співслужінні: Архiepіскопів Дзівішу з Кракова, Кардиналові Нікольсу з Лондона, які так перейнялися кончиною нашого батька і назвали його одним із найбільших єпископів нашого часу. Усім членам Кардинальської колегії Блаженніший Любомир сьогодні широко вдячний за молитви.

Блаженніший Любомир прощається з членами Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви. Каже усім вам: „Дорогі співбраття у єпископстві, спасибі за любов, молитву“.

Гадаю, Блаженніший Любомир є той, який збудував єдність усередині нашого Синоду і залишає нам цю єдність як великий заповіт – у мирі і любові Любомира будуймо глобальну Українську Церкву.

Блаженніший Любомир хотів би подякувати нашим владикам, які приїхали здалеку: Митрополитові Стефанові з Філадельфії, владикам зі Стемфорда, Парми. Дякує Владиці Браяну зі Саскатуна, який представляє всю нашу українську Канаду. Дякує Митрополитові Євгенові, який представляє нашу Церкву з Польщі. Дякує нашим владикам з усієї Західної Європи: Італії, Франції, Англії, які залишили все і потрудилися бути тут із нами.

Гадаю, Блаженніший Любомир сказав би: „Дякую, що потрудилися“.

Щире спасибі від Блаженнішого Любомира владикам Римо-Католицької Церкви в Україні, які його любили й поважали і прибули сьогодні, аби разом з нами молитися.

Дякуємо за той момент братерства і єднання. Любімося і живімо в мирі.

Особливе слово вдячності Блаженніший Любомир сьогодні скеровує тим, хто приїхав сьогодні з-за кордону і представляє інші Греко-Католицькі Церкви свого права.

Особлива вдячність від Блаженнішого Любомира Владиці Йосифу Верту, який приїхав аж із Новосибірська (Росія) і є ординарієм для східних католиків у Російській Федерації.

Блаженніший Любомир дякує отцеві-архимандритові Сергієві Гаїку, який очолює Греко-Католицьку Церкву в Білорусі. І теж сьогодні є між нами.

Особлива вдячність сьогодні лунає до наших братів у Румунії. Між нами є Владика Флоріан, єпископ Клуж-Напоки, який привіз сердечне співчуття від Верховного Архiepіскупа Лучано, кардинала і Глави Румунської Греко-Католицької Церкви.

Блаженніший Любомир особливим словом вдячності звертається до Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій, бо від імені нашої Церкви був її співзасновником.

Особливо Блаженніший Любомир дякує предстоятелям наших Укра-

їнських Православних Церков, які особисто прийшли, аби помолитися за його вічний спочинок і скласти нашої Церкві свої співчуття. На руки Владики Євстратія Зорі Блаженніший Любомир складає слова вдячності його святості Патріархові Філарету за молитву, за присутність, за повагу.

Також Блаженніший Любомир складає вдячність Предстоятелям Української Православної Автокефальної Церкви. Між нами є священик, який представляє їхню спільноту, – о. Віталій. А всі бачили, як пізно увечері, в п'ятницю у Львові Владика Макарій особисто прибув, щоб віддати шану Блаженнішому Любомирові.

Дуже дякуємо Владиці Ігореві (Ісиченкові) з Харкова, який теж прибув, аби сьогодні разом із нами молитися.

Дякуємо представникові Лютеранської протестантської Церкви в Україні. Між нами є пастор Андрій, який її представляє.

Блаженніший Любомир дякує всім іншим членам Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій, які в ці дні до нас завітали. Зокрема, Владиці Маркосу, який очолює Вірменську Апостольську Церкву в Україні і вчора разом з нами молився на Літургії.

Блаженніший Любомир дякує всім християнам України та людям доброї волі незалежно від конфесії, які в ці дні з ним моляться і за нього моляться.

Блаженніший Любомир каже сьогодні щире спасибі нашому духовенству, яке так численно сьогодні прибуло, аби провести в останню путь свого батька.

Блаженніший Любомир прощається зі своїми найближчими співпрацівниками у Києві, особливо з Владикою Богданом (Дзюрахом). Владико Богдане, Господь Бог саме вам дав ласку уділити Таїнство Маслосвяття за день до його відходу у вічність. Він вдячний вам за те, що ви очолили оргкомітет і все зробили для того, аби ми спокійно молилися. Ми знаємо, що ви були його вірним не лише співпрацівником, а й сином.

Блаженніший Любомир прощається з Владикою Йосипом (Мілянком) і всією Київською архiepіархією, з її духовенством і монашеством.

Блаженніший Любомир особливо хотів би подякувати тим, які творили його найближчу і найріднішу спільноту в його домі, і обійняти їх. Він дякує сестрі Вероніці, яка 12 років рано, ввечері, вдень і вночі чувала над нашим Батьком. Це вона закрила йому очі і дала вістку, що наш Блаженніший Любомир уже з Господом. Спасибі вам, сестро, за особисту відданість і любов до нашого батька.

Блаженніший Любомир дякує о. Єроніму, о. Миколаєві – своєму секретареві, усім спільноті сестер служебниць у Княжичах, усім отцям і сусідам.

Особливо Блаженніший Любо-

мир хоче попрощатися і сказати своє батьківське спасибі нашій Трьохсвятительській семінарії у Княжичах, яку він відродив у Києві майже після 300-літнього забуття.

Прощається з тими лікарями, які чували над його здоров'ям останні роки, місяці, години.

Його Блаженство прощається з монашеством. Він завжди за своєю позицією, своїм духом залишався монахом. Зокрема, прощається зі студійським монашеством.

Блаженніший Любомир прощається зі своєю родиною. Він усіх нас вчив бути дітьми так, як він був дитиною в себе в родині.

Ми вдячні тій родині, яка видала із себе такого Великого мужа, чоловіка, Велику людину, якого, як ми бачимо в останні дні, Господь уже починає прославляти своєю славою.

Блаженніший прощається сьогодні з цілою нашою Церквою в Україні і на поселеннях. Це він дав гасло: „Єдиний Божий люд у краї на Київських горах“. Це він намагався допомогти нашій Церкві відкрити своє київське коріння як Церкви спадкоємниці Володимирівського Хрещення. Тому за велінням Божим саме тут, на березі хрещальної купелі сивого Дніпра, Господь Бог велів йому спочивати навіки.

Усім вірним нашої Церкви Блаженніший Любомир складає своє батьківське спасибі і просить про молитву.

Блаженніший Любомир проща-

ється з тобою, золототерхий Києве. Він вдячний тим десяткам тисяч людей, які впродовж останніх днів прийшли до Собору попрощатися з ним.

Блаженніший Любомир вдячний всім киянам і гостям столиці, які по кілька годин під пекучим сонцем стояли в черзі, аби прийти і в сльозах перед ним схилити свою голову. Блаженніший бачив немічних людей на інвалідних візочках, на милицях, з паличками, які тремтячою рукою торкалися його домовини. Блаженніший бачив батьків, які з дитячими візками приїжджали сюди, аби показати своїм дітям Велику людину. Зі зворушенням прикладали образки до його домовини.

Києве, дякую тобі, лишайся християнським, лишайся другим Єрусалимом.

Блаженніший Любомир виграє свою останню кобзарську лебедину пісню тобі, Україно, тобі, обітована земле, українського народу. За тебе, за твою свободу і гідність, за мир і перемогу він сьогодні молиться у небі перед престолом Всевишнього. І каже до тебе, Україно: „Заповідь Христову залишаю вам – любіть один одного. По тому пізнають люди, що ви є мої учні, каже Христос, як матимете любов між собою“.

Прощаємося з тобою, наш дорогий Батьку! Спочивай у мирі, у домі Небесного Отця молися за всіх нас. Вічна тобі пам'ять!

**Загін „Червона Калина“
5-ий Курінь УПС і 23-ий Курінь УСП**

Ділимося сумною вісткою з братчиками
Загону та всіми пластовими друзями,
що 31 травня 2017 року відійшов
на Вічну Ватру наш братчик

**Блаженніший Кардинал
Любомир Гузар**

Архiepіскуп-емерит Української Греко-Католицької Церкви.

Блаженніший Любомир вступив до 23-го Куреня УСП „Червона Калина“ в 1950 році в Нью-Йорку і брав активну участь у праці куреня. Помімо своїх численних обов'язків, він цікавився пластовою працею і завжди старався зустрічатися і спілкуватися з братчиками Загону. Головний пластовий провід відзначив братчика Любомира Орденом Вічного Вогню в Золоті.

Складаємо родині Блаженнішого Любомира
наші глибокі співчуття!

Вічна Йому пам'ять!

Генеральна Старшина Загону

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього,
16 травня 2017 року, відійшов у вічність

св. п. Роман Масюк

народжений 23 грудня 1961 року у Філадельфії.

Похоронні відправи відбулися в церкві св. Архiepістратига Михаїла, Jenkintown, Pa.

Похоронений на цвинтарі св. Марії, Fox Chase, PA.

У глибокому смутку залишилися:

мама	- Христина
брати	- Ігор, Олег і Нестор з родинами
тета	- Леся Раковська з родиною
вуйко	- Роман Левицький з родиною

Вічна Йому пам'ять!

Пожертви можна складати на Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії або на танцювальний ансамбль „Волошки“.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ШИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

SUMA
FEDERAL CREDIT UNION

**ЗАОЩАДЬТЕ
НА ПОЗИКАХ**

ПОСПІШІТЬ ТА ПОДАЙТЕ ЗАЯВКУ СЬОГОДНІ!

ЧАС ІДЕ ШВИДКО

НЕ ПРОПУСТІТЬ
ЗНИЖКИ

ВІДСОТКИ УСЬОГО ЛИШ

**Заявки на позики,
отримані протягом
вказаних дат,
отримають
відсоткові знижки**

Дати акції	19 червня – 1 липня	3 липня – 17 липня	
ПОЗИКИ НА НОВІ АВТО	1.49% APR*	1.74% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПОЗИКИ НА ВЖИВАНІ АВТО	3.25% APR*	3.50% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПЕРСОНАЛЬНІ ПОЗИКИ	9.99% APR*	10.99% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 36 МІСЯЦІВ

*Це не гарантія надання кредиту. Подача заявки та її схвалення є обов'язковими. Усі позичкові відсотки залежать від кредитного рейтингу на час подачі заявки та від терміну, на який видається позика. Під дану акцію підпадають тільки позики на авто (нові та вживані) та персональні позики та тільки нові позики. Перефінансовані позики не підлягають дії акції. Вказані вище відсотки надаються у демонстраційних цілях. Ваш відсоток може бути вищим та відсотки можуть бути змінені в рамках акції без попередження. Позики на вживані авто залежать від віку автомобіля та терміну позики. Відвідайте www.sumafcu.org або зателефонуйте до кредитної спілки по питаннях відсотків. APR = вартість позики у річному розрахунку.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Відвідайте нас онлайн www.sumafcu.org